

Hotel Knotsgek

blijspel

met 5 heren en 4 vrouwen + 1 figurant

door

Willy Gilis

2016

Dit werk mag slechts worden opgevoerd
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba

Jan Van Rijswijcklaan 282

B – 2020 ANTWERPEN

Tel : 03/260.68.16

Fax : 03/216.95.32

E-mail : bestellingen@almo.be

www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

Personages : 4 dames en 5 heren + 1 vrouwelijke figurant.

Pjotr Popodolschi :Hoteleigenaar 50 -60 jaar. Praat met Duits, Pools accent.

Giuseppe Verdusi : Is een Italiaan en praat met een accent ... 75 jaar , een beetje gek, denkt dat hij Giuseppe Verdi is. Verblijft al een paar jaar in het hotel Verdi.. en denkt dat het hotel zijn eigendom is. Draagt altijd een zwarte deukhoed.

Antonio : Zakenman , is de eenenige tweelingbroer van Giuseppe en wordt door de zelfde acteur gespeelt.

Aida : Doet alle werk ..poetsvrouw , keuken , is tussen 40 en 60 jaar . Wordt door Giuseppe Aida genoemd maar heet eigenlijk Bertha.

Mia Sas: Vriendin van Aida , 40-60 jaar gezelschapsdame van Giuseppe wordt door hem Violetta genoemd.

Ludwig De Vuist : Gast in het hotel...Komt voor een blind date..40 jaar begrafenisondernemer vrijgezel .. Stijve hark .

Isolde De Rits : Gast in het hotel..35-40 jaar ..vrijgezel, heeft blind date met Ludwig.. beetje simpel maar weet wel wat ze wilt. .. Werkt bij begrafenissen De Vuist.

Henriette : Gast in het hotel.. 41jaar, bazig type.

Henri : Gast in het hotel..Haar man 71 jaar: heeft altijd bij de accijnzen gewerkt en ligt onder de sloef van zijn vrouw. Ze hebben 50 jaar geleden hun eerste huwelijksnacht in het hotel doorgebracht. En vooral Henri wil het nog eens overdoen. (naar ouderdom van beschikbare spelers kan men er ook 40 jaar huwelijk van maken)

Johnny : Manager , playboy 40-50 jaar.

Eén Vrouwelijke figurant : 25-50 jaar

Korte inhoud.

“De Verdi” door het personeel “ Hotel Knotsgek” genoemd, is een kleine hotelletje dat er als bijverdienste ook nog een geheimstokerij van Poolse Wodka op nahoudt wordt uitgebaat door de Pool Pjotr Popodolschi . Financieel gaat het tegenwoordig prima, want een eigenaardige Italiaanse gast , Giuseppe Verdusi , verblijft hier al drie jaar . Een meevaller voor het hotel, want aan geld ontbreekt het Giuseppe niet. Het personeel probeert dan ook om aan al zijn wensen te voldoen, wat niet altijd even gemakkelijk is ,want Giuseppe is een beetje verward en denk dat hij de grote componist **Guisepepe Verdi** is. Zijn tweelingbroer Antonio komt regelmatig langs en zorgt wel voor de betalingen. Manager Jonny “wipt “ er regelmatig eens binnen met een andere griet.

De begrafenisondernemer Ludwig heeft er een blind date , en tot zijn grote verbazing komt Isolde opdagen , iemand van zijn eigen personeel .

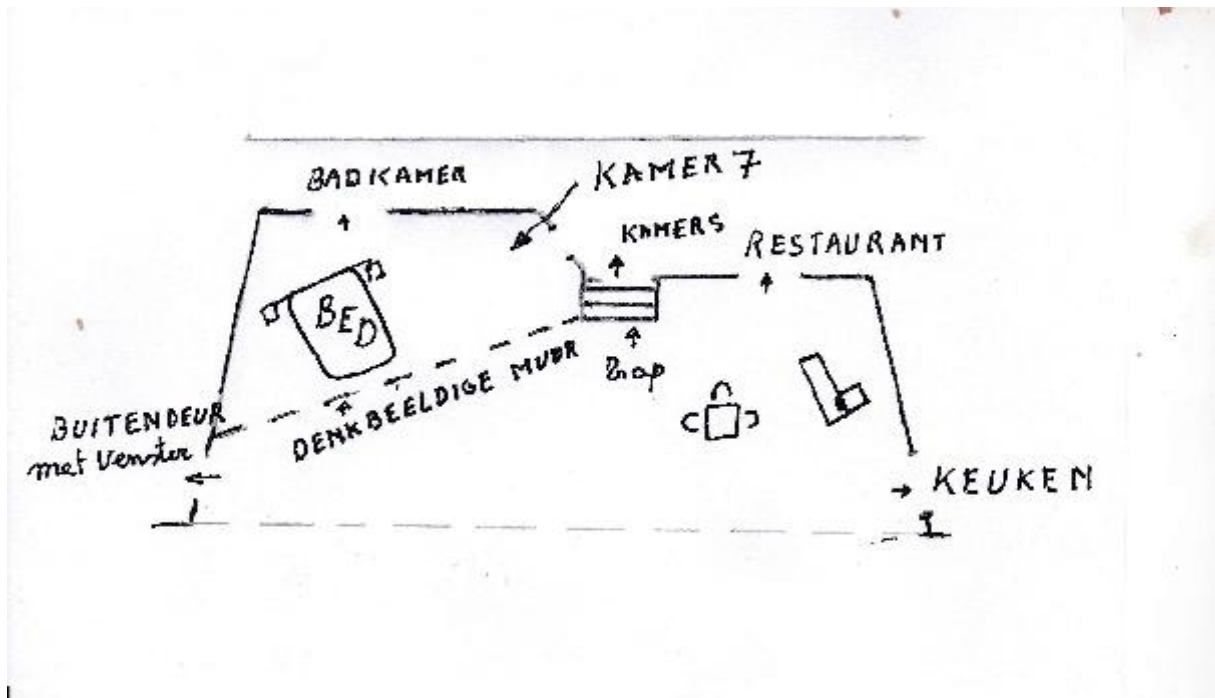
Het oudere koppel Vanhuilenbroeck, met de bazige Henriette en haar pantoffelheld Henri, komen er hun 50ste huwelijksverjaardag vieren. Henri, die vroeger op de accijnzen heeft gewerkt drinkt graag in het geniep een borrel. Maar als de de drank, in de man en de vrouw is, kunnen er rare dingen gebeuren.

En als Giuseppe zich dan ook nog verslikt in een " Mals muisje " komen we te weten waar het kapitaal van de familie Verdusi vandaan komt.

Decor:

Links slaapkamer met een deur naar de badkamer. Rechts inkom hal met balie en een paar zeteltjes. Deur naar buiten en keukendeur en restaurant.

Schets :

Rechts-De balie : Ziet er een beetje ouderwets uit. Balie (is ook bar) met belletje en rekje met flessen en glazen. Tafeltje met stoeltjes. Trapje om naar de kamers te gaan. Rechts deur naar de keuken, achterwand deur naar het restaurant.

Links- Slaapkamer 7 : Staat liefst een 30-40 cm hoger dan de rest. Links eventueel een venster. De kamer ziet er fris en nieuw uit en heeft een modern kleurtje .. Ergens hangt er een spiegel en is er een minibar.

Men kan naargelang de gespeelde scènes de locaties (slaapkamer, balie) apart belichten.

Het decor kan uiteraard aangepast worden naar de mogelijkheden van de groep.

1ste bedrijf

(vooraleer het doek opengaat horen we de “Violetta aria” uit La Traviata van Verdi)

Mia: (staat aan de balie (bar) en playbackt enthousiast de laatste woorden van Violetta uit La Traviata.. Giuseppe staat bij haar en bewonderd haar diepe décolleté ..Aida (Bertha) kijkt geamuseerd toe van achter de balie.)

Giuseppe: Prachtig , bella donna, geweldig .

Mia: (playbackt verder.. de muziek stopt)

Giuseppe : Belissimo.. Hemels !!

Aida : Wat zou hij nu hemels vinden, de muziek of Mia hare diepe décolleté?

Giuseppe : Mama mia Aida zwijg ne beetje uwe onzin.

Mia: (terzijde geamuseerd tegen Aida) Voilà nu weet ge het.

Giuseppe : Kom Violetta, we gaan verder musiceren op mijn kamer. Daar worden we door niemand gestoord. Avanti, avanti.. Bella donna. (gaat via de trapjes af)

Aida : (geamuseerd tegen Mia) Zijt maar voorzichtig Mia , want hij kan losse polletjes hebben zullen..

Mia: Dat weet ik. Maar ne mens van 75 kan ik nog wel de baas. Trouwens als ik maar krijg wat ik wil. (gaat naar de trapjes)

Aida : Wacht, vergeet uwe CD speler niet. Of zijt ge van plan die aria zelf te zingen? (neemt draagbare CD speler achter de receptie en geeft hem aan Mia)

Mia: Merci.

Giuseppe : (op de trapjes) Kom nu bella donna! Presto.

Aida : Allee vooruit onze Verdi wordt hitsig .

Mia: Ik kom signor Verdi.

Aida : En doe uw best éh.

Mia: Het zal wel lukken, zijt gerust? (met CD speler af via de trapjes)

Aida : Echt gevaarlijk is die Italiaan niet meer, denk ik. Alhoewel , toen zijn pretoogjes zojuist Mia hare boezem bewonderde sloeg zijn fantasie op hol en dacht hij duidelijk aan iets anders dan aria's van Verdi.

Pjotr : (komt gehaast uit de eetzaal) Bertha , neem eens vlug een champagneflesetiket .

Aida : Gaat ge weer goedkopen cava in dure champagne veranderen? (neemt een etiket en geeft het hem)

Pjotr : (geamuseerd) Ik heb ook al eens geprobeerd om water in wijn te veranderen, maar op die truc moet ik nog wat oefenen. Dus.

(we horen gezang uit La Traviata van Verdi)

Aida : Allee ze zijn er weer aan begonnen. En dat is hier alle dagen zo, kotsbeu ben ik die aria's en opera's. Ik wil naar "Radio Nostalgie" luisteren, maar daar kan die oude Italiaan niet tegen.

Pjotr : Niet zagen Bertha, zonder onze goudfazant Verdi gingen we failliet. (plakt een champagne etiket op de cava fles)

Aida : Ja ik weet het , Verdi hoort hier bij het meubileer. Maar soms heb ik goesting om hem achter het behang te plakken.

Pjotr : Voilà! Cava van 6 euro is op ne wip champagne van 80 euro geworden.

Aida: Bedrieger.

Pjotr : De bubbeltjes zitten er nog altijd in. Dus. Geef me eens twee champagneglazen Bertha, Kamer zeven is verhuurd en ik ga ze omtoveren tot een romantisch liefdesnestje.

Aida : (geeft hem twee champagneglazen) Afzetter.

Pjotr : Zakenman bedoelt ge. (we horen nog steeds de muziek) Mia doet precies haar best.

Aida: Geweldig. (de muziek gaat opeens langzaam tot hij helemaal stilvalt) Oei, oei. Ik denk dat de batterijen van hare CD speler leeg zijn. Ik hoop dat Giuseppe al gelost heeft...

Pjotr : Wat gelost?

Aida : Zijn bankkaart.

Pjotr : Afzetters!! ...Als ge mij nodig hebt, ik ben op kamer zeven. (af via de trapjes)

Aida : (giet zich een borrel cognac in) 't Kan goed zijn dat in deze Remy Martin fles, cognac van de Aldi zit.. Die Pool is echt niet te vertrouwen.. (schenkt borrel in en drinkt) Nee ik ben mis, 't is er van de Lidl.

Pjotr : (komt op kamer zeven , zet de fles cava en de glazen op de commode) Het zou zonden zijn om aan een verliefd koppeltje dure champagne te serveren , ze proeven het verschil toch niet. En die machomannen die hier komen willen natuurlijk indruk maken op hun liefjes en betalen champagne, maar ze zullen cava drinken ...Kassa kassa Pjotr !! Wat kaarsjes links en rechts. (zet wat theelichtjes op het nachtkasje en de prijslijst op de minibar) De prijslijst van de minibar... En, wacht ik heb nog iets. (gaat af)

Aida : (**Aan de balie**...Zet de radio op , we horen "Zeven anjers zeven rozen" (*of iets anders*) Aida zingt mee met glas in haar ene hand, terwijl ze met haar andere hand een plumeau hanteert)

Mia: (komt van de trapjes) Aida , in dit hotel wordt geen ordinaire muziek gespeeld. (begint dan te lachen)

Aida : (zet radio af) Doe maar normaal Mia. Als de Verdi er niet bij is noem ik u Mia en gij noemt mij Bertha. Oké?

Mia: Bertha, kijk.. (laat een bankkaart zien) ik heb ze! Ik kan gaan shoppen!

Aida : Breng voor mij een paar schoenen mee, nieuwe collectie . Ge kent mijn goesting en maat éh?

Mia : Ik zal mijn best doen.

Aida : En wat gaat ge voor uzelf kopen?

Mia: Ik ga beginnen bij Hunkemöller voor ne nieuwe push-up BH , dan schoenen en eindigen bij haute couture Da Vinci voor de laatste nieuwe mode.

Aida : Amai, die Italiaan moet toch echt stinkend rijk zijn.

Mia: Niet te doen, zijn bankkaart heeft nog nooit geweigerd.

Aida : De mijne vorige week nog ,in den Aldi. Ik dacht dat ze kapot was, maar er stond geen geld meer op mijn rekening.

Mia : (steekt kaart omhoog) Deze is onuitputtelijk.

Aida : Heeft het veel moeite gekost om ze vast te krijgen?

Mia : Maar nee.. Hij keek even diep in mijne décolleté ,brabbelde wat Italiaans , dat ik niet verstond en gaf me zijn bankkaart.(geamuseerd) Hij heeft zelfs niet gemerkt dat de batterijen van de CD speler het opgaven.

Aida : Amai zeg...En niet gezien dat ge playbackte?

Mia : Dat zal hij wel weten, maar dat vergeeft hij mij. Volgens hem heb ik, misschien niet de perfecte stem maar wel het perfecte lichaam om Violetta uit zijn opera te spelen.

Aida : Ja, ja.

Mia : Trouwens , dat playbacken lukt me al aardig eh? (laat haar mond bewegen)

Aida : Ge zult het wel stilaan vanbuiten kennen. Niet?

Mia : Ja zullen , van voor naar achter van...

Aida : (zingt en doet bewegingen) ... van links naar rechts ..van voor naar achter van links naar rechts...

Giuseppe: (komt van de trapjes) Aida !!

Aida : Si signor Giuseppe.

Giuseppe : Ik wil niet dat hier ordinaire liedjes gezongen worden. Een beetje niveau dat mag wel in mijn hotel.

Aida : Ik zal er aan denken signor Giuseppe.

Giuseppe : Ik hoop het.

Mia : (Doet een jasje aan) Tot straks dan.

Giuseppe : Waar gaat gij naartoe bella donna?

Mia : Even naar de stad Giuseppe.

Giuseppe : Prima , brengt gij voor mij dan een borsa, ne zak, zwarte kababbels mee? (geeft Violetta 200 €) Hier is geld, duecento euro's.

Mia : Tweehonderd euro.. maar...euh..

Giuseppe : Niet genoeg? (geeft nog 100 euro) Oké hier.

Mia : Grazie Giuseppe.

Aida : (terzijde tegen Mia) Amai, 300 euro , dat gaat een serieuze zak kababbels worden. Zoudt ge de kruiwagen niet meenemen?

Mia: Jaloers?

Aida : Ja.. Wat hebt gij eigenlijk meer dan ik?

Mia: (heft aan haar boezem)Ne schone boezem.

Giuseppe : Wat zegt ge?

Mia : Ik vroeg of ik alleen maar zwarte kababbels moest meebrengen Giuseppe?

Giuseppe : En nog ne fles parfum.

Aida: Hij bedoelt Keuls water 4711.

Giuseppe : Si, si, parfum... En een zak malse muisjes. (geeft haar nog 50 €) En voor oe ook ne snoepje .

Mia : Grazie, grazie Giuseppe.

Aida : (tegen Mia) Een bankkaart en 350 €..(heft met haar armen onder haar boezem) Breng mij ook maar en nieuwe push up BH mee. Ge weet nooit waar dat goed voor is.

Mia: Ik ken uw maat niet. (bekijkt Aida en heft nog eens aan haar boezem) Tot straks.

Giuseppe : Ik loop even mee, ik ga de kip en de eend eten geven. (samen af)

Aida : Dat die Italiaan gek is dat wisten we al, maar ik denk dat hij ook echt gek is op Mia. (heft met haar armen onder haar boezem) Ne push up zou misschien toch beter zijn voor mij. (af keuken)

Pjotr : (**komt in kamer zeven** , heeft een kussentje in hartvorm bij en legt het op het bed) Voilà dat doet het altijd bij de vrouwtjes. Mooi.. Nu nog eens kijken of de badkamer met bubbelbad in orde is. (af in de badkamer)

Aida : (**Aan de balie** ..Aida is ondertussen uit de keuken gekomen met stofzuiger en begint te stofzuigen en zingt smartlap)

Johnny : (komt binnen klopt Aida op haar achterwerk , ze stopt met stofzuigen)

Aida : Hallo Johnny Boy!!

Johnny : Schatje...(geeft haar een kus) Is er nog een kamer vrij?

Aida : Voor u altijd Johnny , dat weet ge.

Johnny : Is de Pjotr in de buurt?

Aida : Hij is druk bezig op kamer zeven.

Johnny : (geeft Aida 10€)Vlug dan, hier is tien euro en geef me de sleutel van kamer 14 .

Aida : Ge wilt het nog eens in het zwart doen?

Johnny : Natuurlijk, Pjotr moet daar niets van weten.

Aida : Hoe lang blijft ge?

Johnny : Een paar uurtjes.

Aida : Het officiële tarief voor kamer 14 is 60€ voor anderhalf uur. (houdt de sleutel voor zijn neus)
 Als ge mij nog 10 € geeft moogt ge twee uren blijven.. allee rap vooraleer Pjotr u ziet.

Johnny : Afzetter! (geeft 10€ en neemt de sleutel)

Aida : Zijt ge maar alleen?

Johnny : (geamuseerd) Alleen kan ik hier niks komen doen. Ze zit nog in de auto.

Aida : (kijkt door het venster) Is dat die zangeres van....?

Johnny : Yes!

Aida : Amai Johnny goed bezig . Volgens mij gaat de juffrouw u hoge noten laten zingen. Is uwe solsleutel daar wel tegen bestand?

Johnny : (gaat buiten en roept) Kom poes, vlug.

Aida : Dat noem ik nu eens ne vaste klant zie, komt gemiddeld tweekeer per week, en bijna altijd met een ander poes. (bekijkt haar 20€) Een schoon bijverdienste voor mij.

Johnny : (komt binnen met Daizy, die haar gezicht probeert te verbergen met een sjaaltje .)Kom poesy..

Aida : Gij zijt Lesly éh? Lesly van die meidengroep. Ge moet u niet wegsteken zullen.

Johnny : Het is niet Lesly, 't is Daizy .

Aida : Was het eergisteren dan Lesly?

Johnny : (doet teken dat ze moet zwijgen)

Aida : Laat u maar eens ne keer goed gaan wicht, de Johnny zal u daarna wel lanceren.

Johnny : (tegen Aida) Tegen niemand iets zeggen éh Bertha.

Aida : (steekt haar 20€ omhoog) Als ik goed betaald word kan ik ook goed zwijgen. Vlug maar, twee uren zijn in ne wip voorbij.

Johnny : Inderdaad, in ne wip.

Aida : Amuseer u , niks vuil maken en niet te veel lawaai.

Johnny : Oké ,ik ken de weg. (samen met Daizy af via de trapjes)

Aida : Johnny , da's ne kerel. Zit in de showbizz , maakt die zangeresjes wijs dat hij ze aan een platencontract kan helpen.. Ze lanceren en naar de top brengen. Het is te hopen dat Pjotr ze niet betrapt of mijn bijverdiensten gaan serieus devalueren.

Antonio de tweelingbroer van Giuseppe komt binnen , wordt door dezelfde acteur gespeeld als Giuseppe, heeft nu een snor, een bril op, een witte hoed en een witte sjaal aan . Praat iets meer met Italiaans accent een andere stem en veelmeer gebaren. Hij heeft een koffertje bij.

Antonio :(enthousiaste Italiaan) Buon giorno signora Aida. Buon giorno.

Aida : Buon giorno Antonio.

Antonio : Kunt gij even roep, mio fratello , mijn broeder Giuseppe.

Aida : Signor Giuseppe is in de tuin , de kwaak kwaak en de tok, tok aan het voederen.

Antonio : Grazie, grazie Aida, dan zal ik hem wel vinden.

Aida : Vinden.

Antonio : Si, si. (gaat af via de buitendeur)

Aida : Antonio lijkt als twee druppels water op zijn tweelingbroer . Het enige verschil is dat Giuseppe altijd stinkt naar 4711 en Antonio altijd dure parfum op heeft, lekker. (stofzuigt verder)

Isolde : (komt binnen via buitendeur met valiesje, gaat naar de balie en klopt op het belletje..)

Aida : (Aida heeft ze niet gezien ,zingt en stofzuigt verder)

Isolde : (klopt nog eens op het belletje en roept) Hallo. Halloooo!! (trekt dan het stekker van de stofzuiger uit het stopcontact en roept.) Volk!!

Aida : (schrikt) Miljaar dedju!!

Isolde : (schrikt ook) Ooooh... Oh pardon.

Aida : Is met dat schrikken.. Amai!

Isolde : Sorry, ik had al een paar keer gebeld, maar...

Aida : Wat kan ik voor madame doen?

Isolde : 't Is nog juffrouw. Ik heb hier een kamer gehuurd.

Aida : Dan kan ik u niet helpen, dat is Pjotr zijn werk. (steekt stekker terug in en stofzuigt)

Isolde : (trekt stekker uit) Ja maar, wie en waar is Pjotr?

Aida : Pjotr Popodolschi de baas van dit etablissement.

Isolde : Popodolschi?

Aida : Popodolschi ja! Met de nadruk op dolschi..vrijgezel en knettergek. Zijn vader was ne Pool en is in 1957 geëmigreerd en dit rendez-vous hotelletje “ De Verdi” begonnen. Pjotr is hier geboren en heeft het hotel in 1989 geërfd van zijn vader. De enige Poolse gewoonten die Pjotr nog heeft is Poolse worst vreten en in de kelder illegaal wodka stoken. De wodka die hijzelf niet uitzuigt verkoopt hij in het zwart. Voilà nu weet ge al veel éh. Zal ik hem roepen?

Isolde : Als het kan ja.

Aida: Oké. Tien minuten geleden was hij nog nuchter, ik hoop voor u dat dat nog zo is. (gaat naar het trapje en roept) Popodolschi , volk! Volk voor u!

Pjotr : (vanuit de badkamer **kamer 7**) Ik kom.

Aida : Komt ge?

Pjotr : (komt uit de badkamer) Jaaaa!!

Aida : Hij komt.

Isolde : Merci.

Aida : Ik heb bijna gedaan zullen.

Isolde : Wat gaat ge doen?

Aida : Wat dacht ge? (steekt stekker in en stofzuigt)

Pjotr : (komt van het trapje , trekt stekker uit en zegt tegen Aida) Ophoepelen!

Aida : Oké, dan doe ik niks.

Pjotr : In de keuken is nog werk genoeg.. Ophoepelen!!

Aida : Ja, ja .. dolschi. (met stofzuiger af in de keuken)

Pjotr : Personeel éh. Met wie heb ik de eer?

Isolde : Isolde De Rits, ik heb hier één éénpersoonskamer geboekt.

Pjotr : (kijkt in zijn boek) De Rits.. Rits ...Rits, Rits.. Isolde De Rits , beet, ik heb ze!

Isolde : Wie?

Pjotr : De Rits, ik heb ze, Isolde De Rits. Eén éénpersoonskamer voor drie nachten?

Isolde : Ja.

Pjotr : Eénpersoonskamer, zonder ontbijt, zonder minibar ,zonder telefoon, zonder terras, zonder bad, zonder airco, toilet en douche op de gang.

Isolde : Ik heb niet veel nodig, ik kom voor mijn rust.

Pjotr : Dat kan hier mevrouw De Vis.

Isolde : Juffrouw De Rits. Zijn er nog andere gasten?

Pjotr : Op het ogenblik alleen meneer Giuseppe Verdusi, een Italiaan van 75, die denkt dat hij muzikant is, zo zot als een venster.

Isolde : Deur!

Pjotr : Hoe zegt ge?

Isolde : Niet zo zot als een venster, hier zegt men, zo zot als een deur.

Pjotr : In Polen zegt men , zo zot als een venster.

Isolde : Oké.. En wie is er zot?

Pjotr : Giuseppe Verdusi , hij denkt dat hij de grote componist Giuseppe Verdi is.

Isolde : Maar dat is hij niet?

Pjotr : Nee.. Volgens Goochel is Verdi geboren in 1813 en is hij rijstap met gouden lepeltjes beginnen eten in 1901.

Isolde : Oei.

Pjotr : Zijn tweelingbroer Antonio , die hem alle dagen belt en regelmatig langskomt, heeft hem drie jaar geleden hier achtergelaten en genoeg betaalt om hem zes maanden te laten logeren. Maar na die zes maanden beviel het hem hier zo goed dat hij is gebleven. Antonio heeft hem toen een paar bankkaarten gegeven en Giuseppe of Antonio betalen nu alles.

Isolde : Serieus?

Pjotr : Zijn verzorging is hier beter en goedkoper dan in een rusthuis, zegt Antonio.

Isolde : Allee gij.

Pjotr : Maar zoals ik al zei, er is een hoek af bij Giuseppe. Na een tijdje begon hij te denken dat hij de eigenaar van dit hotel is.

Isolde : Maar het is niet van hem? Of wel? Of niet..? Of..?

Pjotr : Dit hotel is van MIJ juffrouw.

Isolde : Ik begin het te snappen.

Pjotr : Nu al!?

Isolde : (fier) Ja ja.

Pjotr : Het doet me plezier dat juffrouw De Frits het zo vlug snapt.

Isolde : (maakt zich nerveus) De Rits! Rits, Rits , Rits..!!!

Pjotr : De Rits, natuurlijk. Dus, volgens hem is hij de eigenaar en ben ik de manager. En ik laat hem in die wijsheid, a ja, zijn broer betaald zijn verblijf en traktaties, het personeel, de stroom, het water, de telefoon.. enzovoort. Ik heb vorige week kamer zeven nog helemaal laten vernieuwen, nieuw bed, nieuwe lakens, de badkamer opgeknapt, alles picobello in orde. Ik heb zijn broer Antonio de factuur gegeven en die werd betaald zonder problemen.

Isolde : Da's gemakkelijk.

Pjotr : We moeten ons wel een beetje aanpassen aan de grillen van onze Verdi maar dat doen we met plezier. Mijn hotelentje heeft met hem een goudfazant in huis, ik zeg maar zo, we hebben het groot lot gewonnen.

Isolde : Serieus !? Ik had een drie op de Lotto.

Pjotr : Als ge meneer Giuseppe tegenkomt moet ge aan hem vragen hoe het met zijn muziek is. Hij gaat dan ongetwijfeld het "Slavenkoor" uit een opera van Verdi zingen. Even la , la, la , meedoen, zeggen dat ge het hemels vindt, en hij trakteert u . Voordeel voor u en kassa, kassa voor mij.

Isolde : Het Slavenkoor? Dat ken ik niet.

Pjotr : We gaan het u leren juffrouw....euh...

Isolde : De Rits, Rits, Rits!

Pjotr : (Roept naar de keuken) Aida kom eens.

Isolde : Wie is Aida?

Pjotr : De kuisvrouw, eigenlijk heet ze Bertha , maar meneer Giuseppe wil dat we haar Aida noemen.

Isolde : Waarom?

Pjotr : Omdat Aida een hoofdpersonage is uit een opera van Verdi.

Isolde : Ah ja?

Pjotr : Aida da's de opera met de olifanten.

Isolde : Is Aida een olifant?

Pjotr : Nee , Aida is een Ethiopische prinses. (roept) Bertha waar blijft ge?

Isolde : Bertha , da's wel een rare naam voor en Ethiopische prinses.

Pjotr : Ik geef het op. (roept) Bertha, ziet dat ge hier zijt.

Aida : (komt in de deuropening) Jaag me niet op Popo..

Pjotr : Zing het slavenkoor nog eens?

Aida : Ik heb juist een chick (kauwgom) in mijne mond.

Pjotr : (roept) Haalt die er dan uit!

Aida : Helaba niet roepen éh. Niet roepen!! (haalt kauwgom uit de mond en plakt hem op de toog.. zingt met tegenzin het slavenkoor) La , la, laaa, la

Pjotr : Ja stop maar 't is goed zo, werk maar verder.

Aida : Gij weet ook niet wat ge wilt , gij. (blijft achter de balie staan)

Isolde : Ah dat was het slavenkoor , ja dat ken ik.

Aida : Natuurlijk, het slavenkoor en Marina van Rocco Granata kent iedereen .

Isolde : Ja..Dus buiten die Giuseppe logeert hier niemand?

Pjotr : Op het ogenblik niet.

Aida : Ge zult hier wel regelmatig Mia Sas tegenkomen.

Pjotr : Mia Sas speelt de gezelschapsdame van Giuseppe en heet hier eigenlijk Violetta.

Isolde : Waarom?

Aida: Omdat Violetta het hoofdpersonage is in "La Traviata" ook een opera van Verdi.

Isolde : 't Wordt moeilijk. (denkt na) Wacht niet te snel. Alles even op een rijtje zetten. Dus, Giuseppe denkt dat hij Verdi is? Bertha is Aida en Mia is Violetta uit La Traviata

Aida : La Traviata ja.

Isolde : Ik snap het.

Aida : Proficiat, zelden iemand gehad die het zo vlug doorhad. (wil af in de keuken, komt terug en neemt haar kauwgom en gaat af keuken)

Pjotr : (kijkt in zijn boek) Dus juffrouw gij komt hier drie dagen heerlijk genieten?

Isolde : Ik hoop het . (voorzichtig) Heeft er nog iemand geboekt voor vandaag?

Pjotr : Euh... (kijkt in zijn boek) Ja , deze namiddag komt meneer ..Euh..

Isolde : (enthousiast) Wie?

Pjotr : Dat kan ik niet zeggen, we zijn hier heel diskreet.

Isolde : Natuurlijk.

Pjotr : Ne kerel van veertig jaar. Hij heeft gereserveerd voor één persoon, maar moest wel een dubbel bed hebben. Ik ga hem ons liefdesnestje geven.

Isolde : Liefdesnestje?

Pjotr : Inderdaad, kamer zeven is prachtig gerenoveerd. Waarschijnlijk heeft hij hier een afspraakje en niet met zijn eigen vrouwtje.

Isolde : Hoe weet jij dat?

Pjotr : Ervaring juffrouw De Frits. Hij wou een luxueuze kamer met bubbelbad. De rug van zijn eigen vrouw kan hij thuis ook wassen.. als ge begrijpt wat ik bedoel.

Isolde : Oei, oei!!

Pjotr : Hij zal zijn liefje wel bijhebben. Of hij heeft een blind date.

Isolde : (enthousiast) Ja, ja, ja..

Pjotr : Kent de juffrouw meneer ..euh?

Isolde : Nee, nee.

Pjotr : Waarom zegt ge dan ...Ja ja ja ?

Isolde : Zei ik dat?

Pjotr : Ja.

Isolde : Ja euh.. zomaar.

Pjotr : Zomaar? Ja, ja, ja.

Isolde : Ja.. Mag ik nu mijn kamer zien?

Pjotr : Natuurlijk juffrouw, kamer negen voor u. (terzijde) Met uitzicht op de afvalcontainer en de glasbak. Als mevrouw mij nu wilt volgen. (neemt koffertje en ze gaan samen af)

Giuseppe: (komt via de buitendeur binnen, heeft het koffertje dat Antonio bijhad nu vast, heeft een halve sigaar in zijn mond.. gaat achter de bar en schenkt zich een borrel in, zet muziek op , we horen iets uit een opera van Verdi)

Aida : (komt uit de keuken en zet de muziek stiller) Een beetje stiller lawaai maken signor Verdi.

Giuseppe : Wat zegt U! ?

Aida : Dat uw sigaar stinkt!

Giuseppe: Ja heerlijk éh, Havanna's ruiken altijd lekker.

Aida : En dat ge potdoof zijt.

Giuseppe : Merci..

Aida : Heeft meneer Giuseppe zijn geliefde tweelingbroer, signor Antonio gezien?

Giuseppe : Si, si.. (klopt op het koffertje) Alles in de sacoche.

Aida : Ja, ja dat zal wel.

Ludwig : (komt binnen via buitendeur heeft valies bij) Goedendag samen.

Aida : Dag meneer.

Ludwig : (tegen Aida) Bent u mevrouw Popololschi?

Aida : Nee zullen! Nee!! Gelukkig niet! Ik ben hier de assepoester, als er gewerkt moet worden doe ik dat.

Giuseppe : (geeft hem een hand) En ik ben Giuseppe Verdi ,de wereldberoemde componist van het requiem en van de opera's.. Aida.. Rigoletto en La Traviata, én eigenaar van dit hotel.

Ludwig : (Begint te lachen...geamuseerd) Serieus? Allee ja, zo te horen gaat het hier plezant worden.

Aida : (terzijde tegen Ludwig) Ge kunt hem beter gelijk geven.

Ludwig : (Geamuseerd) Aangenaam meneer, als gij Verdi zijt dan ben ik Napoleon Bonaparte!!

Giuseppe : (gelooft het) Bonaparte !? Wat een eer.

Ludwig : (geamuseerd) Ik kom hier de slag van Waterloo voorbereiden!! Ha, ha.

Giuseppe : Benvenuto..Welkom, welkom ! Ik neem mijn viool. (gaat af via de trapjes , laat het koffertje staan.)

Aida : Maak hem nog maar wat gekker, nu denkt hij echt dat gij Napoleon zijt.

Ludwig : Zég, dat was maar om te lachen zullen.

Aida : Van die mens is een hoek af, alles wat ge tegen hem zegt neemt hij serieus.

Ludwig: Oei.

Aida : Hij denkt echt dat hij de componist Verdi is en denkt echt dat hij hier de eigenaar is.

Ludwig : Maar dat is hij niet?

Aida : Bijlange niet, Giuseppe logeert hier al drie jaar en is zo gek als een mol.

Ludwig : Mus.

Aida : Hoe zegt u?

Ludwig : Bij ons zeggen ze, zo gek als een mus, niet als een mol.

Aida : Ah ja?

Ludwig : Zo blind als ne mol ,zo koppig als een ezel, zo nat als een kat..

Aida : ... zo lui als een varken, zo arm als een luis!

Ludwig : (Luguber)... en zo dood als een pier, dat wordt wel gezegd.

Aida : Gij zijt precies ook gene gewone gij.

Ludwig : Ik weet niet..

Giuseppe : (komt enthousiast van de trapjes met viool) Aida ,avanti zing voor Bonaparte “ Het Slavenkoor”

Ludwig : Het slavenkoor?

Aida : Dat is zijn lijflied. (heft met haar armen onder hare boezem) Moet ik mijn kleedje met diepe halsuitsnijding aandoen meneer?

Giuseppe: Niet nodig.

Aida : (tegen Ludwig) Voor u ook niet Napoleon ?

Ludwig : Liever niet..

Giuseppe: Laat onze gast kennismaken met mijn hemelse muziek.

Ludwig : (tegen Aida)Beroepshalve houd ik meer van de jankliedjes van Clouseau , Dana Winner en Christoff.

Aida : Welk beroep heeft meneer dan?

Ludwig : (geeft Aida een kaartje) Begrafenisonderneming De Vuist en zoon, ik ben de zoon.. Dag en nacht bereikbaar... (geeft een handdruk) Aangenaam.

Aida : Aangenaam ja .. Het requiem van Verdi , dat is pas begrafenismuziek.

Ludwig : Wordt zelden gevraagd. Zelden. Vorige week had ik nog een vrouw die wou dat we voor haar overleden man“ Je hebt me duizend maal belogen” lieten horen.

Aida : Laura Lynn?

Ludwig : Origineel wel , maar zij had het zelf op band ingezongen. Dat ging door merg en been.

Aida: Dat zal wel. Maar als ge hier wilt logeren zult ge de muziek van Verdi er bij moeten nemen. (zingt het Slavenkoor terwijl Giuseppe met zijn ogen dicht doet alsof hij viool speelt) La, la laa la, la laaa.

Ludwig : (terzijde) Amai!

Aida : (terzijde tegen Ludwig) Zeg tegen hem dat het schone muziek is.

Ludwig : Geweldig, ontroerend, ik moet er bijna van janken.

Giuseppe : Eindelijk ..Ik wist niet dat de Franse keizer een muziekkenner was. Zullen we straks samen dineren hoogheid?

Aida : (tegen Ludwig) Natuurlijk wil de keizer dat!

Ludwig : Ja maar, wat kost dat?

Aida : Zeg toch ja!! Hij betaald alles.

Ludwig : Ja? Ja dan, ja!! Graag meneer Verdi. Maar ik zou nog even naar mijn kamer willen.

Giuseppe :Natuurlijk, mijn personeel zal u verder helpen. Tot straks, amico Bonaparte. (laat koffertje staan en gaat af via de trapjes.)

Aida : Hebt ge nu gezien hoe gek hij is .Het beste wat ge kunt doen is hem altijd gelijk geven. Dan maakt ge die mens gelukkig.

Ludwig : Ik zal mijn best doen.

Aida : (ziet het koffertje staan) Ik zou toch eens willen weten wat er in dat koffertje zit.(neemt het en probeert het open te krijgen) Dju, daar zit een cijferslot op.

Ludwig : Van wie is het ?

Aida : Euh.. van mij!

Ludwig : Van u , en ge zijt de combinatie van het cijferslot vergeten?

Aida : Stom éh?

Ludwig : Inderdaad.. Probeer uw geboortjaar eens , wordt vaak gebruikt voor een cijferslot.

Aida : Da's een goed gedacht. 1940....

Ludwig : Ik vind dat ge er jonger uit ziet.

Aida : Merci. (draait aan het slot er gaat een alarm met de tonen van het slavenkoor af aan de koffer) Dedju.. 1940 is niet juist.

Ludwig : Dat dacht ik al.

Giuseppe : (komt gehaast van de trapjes en neemt het koffertje, zet alarm af.) Koffertje roept mij. (gaat terug af via de trapjes.)

Ludwig : 't Is hier precies een knotsgek hotelletje, niet?

Aida : Inderdaad knotsgek!. Dat ga ik voorstellen, in plaats van “ Hotel Verdi” kunnen we het beter “Hotel Knotsgek” noemen, dat zou beter passen. En wacht het wordt nog erger, ge hebt de echte baas Pjotr Popodolschi nog niet gezien, ik zal hem eens roepen.

Ludwig : Oké.

Aida : (roept aan het trapje) Popodolschi, kom eens .. volk!!

Pjotr : (off) Ik kom!

Aida : Hij komt meneer.

Ludwig : Bedankt mevrouw.

Aida : Zeg maar Aida, als meneer iets nodig heeft, laat het mij weten. Aida weet alles, Aida zorgt voor alles, Aida doet alles, Aida regelt alles en Aida kan zwijgen. (steekt hand uit voor een fooi) Als ge begrijpt wat ik bedoel.

Ludwig : (geeft haar een handdruk) Merci madame.

Aida : (kijkt in haar hand , er zit geen fooi in) Begrafenisondernemers zijn precies niet gewoon om fooien te geven.

Ludwig : Wij gaan gewoonlijk zelf rond met de schaal mevrouw.

Pjotr : (komt van de trapjes) Goedemiddag meneer...?

Aida : (snel) Bonaparte.

Ludwig : (protesteert) Nee , nee het is De Vuist.. Ludwig De Vuist.

Aida : (geamuseerd) Maar meneer Giuseppe is ervan overtuigt dat hij Napoleon Bonaparte is.

Ludwig : Maar dat ben ik niet, echt niet!

Pjotr : (geamuseerd) Dat dacht ik al.

Ludwig : Die met zijn viool zei dat hij de beroemde Giuseppe Verdi was en toen zei ik ,om te lachen, dat ik Napoleon was. Om te lachen éh!!

Pjotr : Tegen meneer Giuseppe nooit iets zeggen om te lachen meneer.

Aida : (geamuseerd) Om onze Italiaan niet helemaal overstuur te maken, zult gij tijdens uw verblijf toch best de Franse keizer spelen. Kan plezant worden.

Pjotr : Ik denk ook dat het beste is, meneer...Vorige maand hebben we hier zelfs koning Leopold II over de vloer gehad.

Ludwig : Leopold II?

Pjotr : Meneer Verbiest had een lange witte baard en Giuseppe dacht dat het Leopold II was.

Aida : Heel amusant.

Ludwig : Dat zal wel , maar ik heb hier als meneer De Vuist een kamer gereserveerd en al betaald.

Pjotr: (kijkt in zijn boek) Een luxe tweepersoonskamer voor drie nachten meneer?

Ludwig : Inderdaad.

Pjotr : Met bubbelbad, minibar en massagetafel, meneer ?

Aida : (ondeugend) Wat die massagetafel betreft, ik heb gouden handen. Eh Pjotr?

Pjotr : (tegen Aida) Ophoepelen!

Aida : Voor een kleine bijdragen doe ik alles om het onze klanten naar hun zin te maken.

Pjotr : (roept) De keuken in!

Aida : Lastige mens. (samen met Pjotr af in de keuken)

Pjotr : (off) Hier is nog werk genoeg. Bezie dat hier eens , aan het werk. Dju!!

Ludwig : Amai, dat begint hier al goed. Ik hoop maar dat mijne blind date gaat komen. En meevalt.

(op kamer 7)

(Isolde komt in kamerjas , slaapkamer zeven binnen, heeft een fles wijn bij.. kijkt even rond)

Isolde : Spannerd, er heeft dus ne gast van 40 jaar de luxe kamer 7 gereserveerd ,.. het kan niet anders, dat moet “ Kwikstaartje” mijne blind date zijn. Ik ben benieuwd hoe hij er uitziet. (duwt op het bed) Lekker bed.. (bekijkt de prijslijst van de minibar) Amai , 80 € voor een fles champagne!! Maar goed dat ik een fles zelfgemaakt rabarberwijn heb meegebracht. (zet de fleswijn naast het bed.. kijkt in de badkamer) Amaaaai, een bubbelbad!! (gaat binnen in de badkamer)

(aan de balie)

Pjotr : (komt uit de keuken) Sorry , even mijn personeel aan het werk gezet.

Ludwig : Da's belangrijk , ja.

Pjotr : Meneer zal verblijven in de prachtig gerenoveerd kamer nummer zeven. (geamuseerd) Een echte keizerlijke suite voor meneer de Vuist , alias Napoleon Bonaparte.

Ludwig : Ja maar wacht eens ik...

Pjotr : Doe ons een plezier meneer en speel het spel even mee , laat Giuseppe geloven dat jij Napoleon zijt en ik doe 80 € van de prijs af.

Ludwig : Euh...Als ge er 100 afdoet dan...

Pjotr : Oké!

Ludwig : En elke morgen om acht uur wil ik dat mijn ontbijt op de gang voor mijn deur wordt gezet.

Pjotr : We brengen het wel tot aan uw bed meneer.

Ludwig : Nee dat wil ik niet, mijn privacy is belangrijk.

Pjotr : Natuurlijk meneer. Voor meneer een eitje bij het ontbijt, gebakken of gekookt?

Ludwig : Nee dank u. Vier sandwiches met kaas , vier pistolets met hesp , twee stukken abrikozenvlaai en een pot koffie.

Pjotr : Meneer kan ook spek met eieren en boerenbrood krijgen.

Ludwig : Nee, nee sandwiches en pistolets smaken mij altijd. Beroepsmisvorming.

Pjotr : Beroepsmisvorming?

Ludwig : Inderdaad, ik ben begrafenisondernemer. Alle dagen koffietafel. (luguber lachje... geeft Pjotr een kaartje) De Vuist en zoon. We zijn steeds tot uw dienst, dag en nacht bereikbaar. Want hij komt meestal onverwachts.

Pjotr : Wie?

Ludwig : (luguber) De dooooood, meneer, de dooooood! (geeft Pjotr een handdruk) Aangenaam.

Pjotr : Aangenaam jaja ..ja... Meneer heeft een tweepersoonskamer geboekt? Mevrouw komt misschien iets later?

Ludwig : Nee, ik ben alleen.

Pjotr : Gewoonlijk zijn het koppeltjes die hier komen. Maar meneer doet natuurlijk wat hij wilt, het zijn mijn zaken niet. Maar ik heb hier de laatste 25 jaar al heel wat scheve schaatsrijders zien ritsen en uitschuiven. Ministers , staatsecretarissen , bankdirecteurs , bedrijfsleiders , en BV's.

Ludwig : O ja?

Pjotr : De paparazzi verwacht niet dat ze naar dit afgelegen en simpel , ouderwets hotelletje komen, wij doen onze boekingen alleen via telefoon, geen facebook ,geen Booking .com of andere toestanden. We zijn hier heel discreet meneer. Oogjes en oortjes open, maar mondje toe, éh meneer.

Ludwig : Kamer zeven dus?

Pjotr : Inderdaad. (met knipoog) Naast u, in kamer negen verblijft een mooie juffrouw, toevallig ook alleen, juist aangekomen, schoon vrouw , rond de 35 ,hoogstens 40 jaar meneer.

Ludwig : Ah ze is er al.. ja .. euh..Ik wil nu rusten.

Pjotr : Zal ik uw bagage dragen? (gaan samen af via de trapjes)

Aida : (op uit de keuken.. neemt fles cognac achter de bar en schenkt glas in terwijl ze zegt)
Popodolschi moet maar niet denken dat hij op mij mag schreeuwen.(roept) Dat moet die zuipende
Pool echt niet denken!! (drinkt borrel)

Pjotr : (komt op de trapjes) Tegen wie zijt gij aan het praten, Bertha?

Aida : (verslikt zich bijna) Euh, niks, niemand...ik heb wat cognac nodig om in de pepersaus te
doen.(vlug af in de keuken)

Pjotr : (af via de trapjes)

Ludwig : (**komt kamer zeven** binnen) Amai. Dat ziet er goed uit.

Pjotr : (komt in de deur van kamer zeven) Meneer heeft zijn kamer al gevonden?

Ludwig :. Ik ben toch juist éh?

Pjotr : (geamuseerd) Zeker, meneer Bonaparte.

Ludwig : Voor u ben ik meneer De Vuist! Maar als ge echt 150 € van de prijs afdoet..

Pjotr : Dat zal niet gaan ,uw verblijf voor drie dagen, inclusief ontbijt kost maar 149 € meneer.

Ludwig : Oké 100 eraf en dan zal ik dat Bonapartespelletje wel even meespelen.

Pjotr : Prima meneer.. Ik zou zeggen geniet van uw keizerlijke suite. (wijst in de gang) Daar is kamer
negen..Hier is de minibar en achter die deur hebt u het bubbelbad. En geniet van de rust ...

Ludwig : In vrede ..Amen.. Euh.

Pjotr : Beroepsmisvorming?

Ludwig : Ja, ik bedoel dank u.

Pjotr : Toch jammer dat meneer deze kamer niet kan delen met vrouwelijk schoon ..echt jammer.
Tot straks, het diner is vanaf 18 uur meneer.

Ludwig : Giuseppe Verdi heeft me gevraagd om samen met hem te dineren.

Pjotr : Geweldig ..Signor Giuseppe dineert altijd om 18u15. Een ogenblik meneer, een klein ogenblik.
Ik denk dat ik nog iets voor u heb. (gaat af)

Ludwig : Wat nu nog? (kijkt rond, controleert het bed...) Amai dat, oei oei.

Pjotr : (komt terug en heeft een Napoleonhoed bij, zet hem op Ludwig zijn hoofd) Voilà Bonaparte,
nu zijt ge gekleed om met Verdi te dineren... Tot straks.

Ludwig : Allee kom, ik ben niet gek zullen.

Pjotr : Nog niet, maar dat komt nog wel meneer. (gaat af en komt via de trapjes en gaat achter de
bar en schenkt zich een wodka in) Dat wordt hier almaar gekker en gekker. (kijkt in zijn boek) Maar
het ziet er goed uit, ik verwacht vandaag nog twee gasten.. (drinkt borrel en roept) Nasdrovje!!
Bertha is de pepersaus klaar?

Aida : (komt met leegfles cognac uit de keuken) Saus klaar, ik heb ze goed straf gemaakt , de fles is leeg.

Pjotr : Proef mijne laatst gestookte wodka eens. (schenkt borrel in)

Aida : Ik ben wel niet zot van die vuiligheid die jij stookt, maar allee ik zal het nog eens proberen.

Pjotr : Lekker, deze is gestookt van patattenschillen...Nasdrovje!! (drinkt)

Aida : Schol! (drinkt trekt vies gezicht) Ik denk dat er al een paar rotte patatten tussen zaten.. Amai.

(gaan beiden af in de keuken)

(op kamer zeven)

Ludwig : (zet Napoleonhoed op, kijkt in de spiegel) Napoleon.. dat heeft wel iets, en als ik er 100€ mee kan verdienen, heeft het nog meer. Zal ik eens gaan kijken of mijn blind date “ Chrysantje ” op kamer negen logeert. Spannend. Oooh. Nee “ kwikstaartje” gaat zich eerst even opfrissen. (gaat met valies en hoed op de badkamer binnen, hij laat een schreeuw en komt terug buiten gestormd, doet de kamerdeur open en roept in de gang) Er, er , er zit er ligt een naakte vrouw in mijn bubbelbad!!

Giuseppe: (komt kamer zeven binnen met mattenklopper) En garde!!... Valt de vijand al aan Bonaparte? Zoek dan dekking! (gaat achter het bed liggen.)

Ludwig : Er ligt een naakte vrouw in het bubbelbad, naakt éh!! Wat moet ik nu doen!!?

Giuseppe : Aanvallen Bonaparte aanvallen!!

Ludwig : Maar ze heeft niks aan!!

Giuseppe : (staat op) Geweldig!

Ludwig : Ja maar...

Giuseppe : Gij die zovele veldslagen hebt gewonnen, ge hebt toch geen schrik van een naakte vrouw die niks aan heeft? Zal ik even gaan onderhandelen?

Ludwig : Als ge dat zou willen doen.

Giuseppe : Met heel veel plezier. (zwaait met een witte zakdoek en gaat de badkamer binnen) Ik kom in naam van...

Isolde : (we horen Isolde schreeuwen, off.) Weg viezerik!! Raak me niet aan!! Hel.. Hel.. Help!

Giuseppe : (komt terug, zijn hoed is helemaal voor zijn ogen getrokken, hij zet zijn hoed terug goed) De diplomatieke betrekkingen zijn afgesprongen.

Ludwig : Wie is het?

Giuseppe : Ik ken ze niet ,maar , amai, schoon. Zou het (fluistert in Ludwig zijn oor) kunnen zijn?

Ludwig : Wie?

Giuseppe : Helena!

Ludwig : Helena?

Giuseppe : Sint- Helena!

Ludwig : Sint- Helena, naakt in 't bubbelbad?

Giuseppe :Ja Helena, uw vrouw.

Ludwig : Mijn vrouw!?

Giuseppe : Het is toch algemeen bekend dat gij op Sint Helena hebt gezeten. Dus gene paniek, ga haar helpen afdrogen. En doe me een plezier, breng ze straks mee om samen te dineren, het gezelschap kan er alleen maar mooier van worden. La, la laaa, la la (gaat zingend af)

Ludwig : Die is echt gek, Sint Helena dat is een eiland waar Napoleon heeft opgezeten.

Isolde : (komt in kamerjas uit de badkamer...Ludwig ziet ze, ze bekijken elkaar) Meneer Ludwig !!?
Meneer De Vuist !?

Ludwig : Juffrouw Isolde.. Isolde De Rits?

Isolde : Wat komt gij hier doen?

Ludwig : Ik euh..

Isolde : Is hier iemand dood meneer Ludwig?

Ludwig : Niet dat ik weet.

Isolde : Waarom hebt ge die gekke hoed op?

Ludwig : En waarom zit gij in mijn bubbelbad?

Isolde : Uw bubbelbad? (denkt na) Hebt gij hier een blind date? Met wie?

Ludwig : Met chrysantje.

Isolde : Maar ik ben...Wacht even, alles op een rijtje zetten. Zijt gij " Kwikstaartje "? Het zal toch niet waar zijn zeker.

Ludwig : Wat ?

Isolde : Ik ben

Ludwig : Isolde De Rits ,uitvaartbegeleidster, slippendraagster, werkneemster bij onze begrafenisonderneming De Vuist en zoon.

Isolde : (paniekerig) Gij zijt mijne baas, sorry meneer Ludwig, maar we hebben samen ge-scat, gij met de naam "Kwikstaartje" en ik met de naam "Chrysantje" zonder onze echte namen en onze foto's kenbaar te maken. Het moest een verrassing blijven. En het is een verrassing .

Ludwig : Wij hebben dus samen een echte blind date?

Isolde : Zo blind als 't maar kan, ik wist echt niet dat gij.. Meneer Ludwig , mijne baas... Daar komt prul van éh?

Ludwig : Juffrouw De Rits..

Isolde : ... de rits zit in de rats, ja.. Sorry baas, ik zal dadelijk naar huis gaan en we praten er niet meer over. (wil weggaan)

Ludwig : Wacht, wacht , Juffrouw De Rits.... (verlegen) Nu we toch hier zijn, nu ik u toch al helemaal naakt heb gezien.

Isolde : (giechelend verlegen) Sorry meneer.

Ludwig: (geamuseerd) Het zag er proper uit.

Isolde : (giechelend) Ge maakt mij verlegen meneer.

Ludwig : Nu ik weet dat gij ook opzoek zijt naar..

Isolde : En ik weet dat gij... (staan dicht bij elkaar, wil hem kussen, wat bijna lukt, maar Ludwig trekt zich terug)

Ludwig : Zoudt ge vanavond samen met mij willen dineren?

Isolde : Graag. Ik rammel nu al van de goesting , euh van de honger.

Ludwig : En de volgende drie dagen mijn vrouw willen zijn.

Isolde : De volgende drie dagen?

Ludwig : Ik ben Napoleon Bonaparte.

Isolde : Wie zijt gij !?

Ludwig : Napoleon, zoudt gij Sint- Helena kunnen spelen.

Isolde : Sint- Helena?

Ludwig : Ja ..Daar heeft Napoleon opgezeten.

Isolde : Oei!

Ludwig : Ja.. Dan gaan Napoleon, Sint- Helena en Giuseppe Verdi samen dineren.

Isolde : (begrijpt het niet) Maar meneer Ludwig, oei, oei toch.. Voelt ge u wel goed meneer Ludwig?

Ludwig : Prima.

Isolde : Ik vrees dat gij wat over uw toeren zijt. Misschien best dat we samen eerst een bubbelbadje nemen en alles eens proberen recht te zetten..

Ludwig : (zenuwachtig)Recht zetten, ja,dat zal wel lukken.

Isolde : Euh op een rijtje te zetten..

(zijn beiden heel zenuwachtig)

Ludwig : Bubbelbad? Goed idee . (neemt de champagne) Neemt gij de glazen?

Isolde : (paniekerig, neemt de prijslijst) Nee, nee, meneer Ludwig.. Die champagne kost hier 80 €... 80 € éh!!

Ludwig : 80 € !!? Amai.

Isolde : (neemt de rabarberwijn) Hier, deze kost niks, zelfgemaakte rabarberwijn, recept van mijn grootvader..(geeft de fles aan Ludwig, neemt op de kast een stoppentrekker)Hier.. Doet gij de fles open "Kwikstaartje".(Ludwig probeert de fles open te krijgen wat niet lukt.. Isolde neemt twee glazen en zet ze op het nachtkastje.) Twee glazen...Bad leeg laten lopen.(gaat de badkamer in)

Ludwig : Leeg laten lopen?

Isolde : (komt uit de badkamer) Ja ik heb juist...éh, we nemen toch proper water? (neemt glazen)

Ludwig : Liefst wel ja.(zit te sukkelen met de stop van de fles) Dedju toch.

Isolde : Zijt gij ook zo zenuwachtig?

Ludwig : Ja.. Waar is mijn boekje.. (neemt boekje uit zijn binnenzak en leest) Rustig en diep ademen..(doet dit en paar keer, voelt aan zijn pols) Hartslag onder controle.. Oké.. We vergeten die fles en gaan nu de badkamer in.. NU !

Isolde : Nu! Zonder fles?

Ludwig : Zonder fles, ik wil mijn handen helemaal vrij hebben.

Isolde : (vol verwachting) Oei, oei..

Ludwig : Om uwe rug langs achter en langs voor te wassen.

(gaan beiden giechelend de badkamer in)

(aan de balie)

(Henri en Henriëtte komen binnen via buitendeur, Henri sleurt met 1 grote en 1 heel klein valiesje)

Henriëtte : Het ziet er hier nog altijd precies hetzelfde uit Henri.

Henri : Inderdaad, precies hetzelfde Henriëtte.

Henriëtte : (klopt op het belletje aan de balie) Volk!

Henri : (klopt op het belletje) Volk!!

Henriette : Stil Henri. Rustig!

Pjotr : (komt uit de keuken) Goedendag samen.

Henriette : Dag meneer. Zijt gij hier de baas?

Pjotr : Inderdaad mevrouwetje.

Henriette : Precies een andere baas Henri.

Henri : Ja precies een andere baas poes.

Pjotr : Hoe bedoelt ge?

Henriette : In 1966 zijn we nog eens hier geweest en toen....*(50 jaar terug.. men kan ook 30 of 40 jaar terug gaan, rekening houdend met de ouderdom van de acteurs)*

Henri : ...stond hier iemand anders. Zeker weten, éh poes?

Henriette : Stil Henri. Stil!

Pjotr : 1966?

Henri : (geamuseerd) We hebben hier onze eerste huwelijksnacht doorgebracht. Weet ge dat niet meer?

Pjotr : Vijftig jaar geleden was ik 3 jaar mevrouw . (kan men aanpassen)

Henriette : En morgen zijn wij 50 jaar getrouwd...

Pjotr : Proficiat.

Henriette : (wijst op Henri) Hij daar wou graag onze huwelijksnacht nog eens overdoen. Stelde pertang niks voor meneer. Hij wil dezelfde kamer.

Henri : Met dezelfde goesting, éh poes?

Henriette : Maar zwijg toch eens even Henri!!

Henri : Ja poes.

Pjotr : (kijkt in het boek) En de naam is..?

Henri : Vanhuilenbroeck.

Henriette : De familie Vanhuilenbroeck.

Henri : Broek met CK. Vanachter.

Henriette : Stil Henri, stil! Om geen misverstanden te krijgen ga ik alleen het woord voeren .Oké?

Henri : Ja Henriette, gij kunt dat , gij zijt dat gewoon.

Henriette : Broek met CK.

Henri : Vanachter..(boze blikken van Henriette)

Pjotr : Ik zie dat ge twee kamers gereserveerd hebt.

Henriette :Inderdaad.. En we zouden graag kamer 12 en 14 hebben.

Henri : Zij snurkt.

Henriette : Gij snurkt ja!!

Henri : Ik snurk en gij zoemt zachtjes, precies een symfonie van Mozart, éh poes?

Pjotr : De kamers zijn beiden vrij, de sleutel steekt op de deur.

Henriette : Ik neem kamer 12.

Henri : (giechelend) Kamer 12, daar is het 50 jaar geleden ook gebeurd.

Henriette : Ja Henri, ja.. (wijst op de grote valies) Bagage naar mijn kamer, Henri. (gaat af via de trapjes)

Henri : Ja poes.

Pjotr : Zal ik mevrouw haar bagage nemen meneer?

Henri : Nee, nee ze wil dat ik dat doe. (neemt de grote koffer) Deze is van haar. (wijst op het klein koffertje) Dat is de mijne.

Pjotr : En gij houdt dat getrouwd leven al 50 jaar vol? Proficiat. Of moet ik innige deelneming zeggen?

Henri : Da's gelijk gij dat wilt meneer.

Pjotr : (geamuseerd) En ge gaat uwe eerste huwelijksnacht nog eens overdoen?

Henri : Proberen éh. Yes , Yes!!

Pjotr : Gij op de 14 en zij op de 12. 't Zal spannend worden.

Henri : Tussen 8 en kwart na 8 's morgens mag ik langs haar op het bed liggen.

Pjotr : En dan ...

Henri : Moet ik haar geroosterd boterhammetje smeren . We ontbijten dan samen, met de handen boven de lakens.

Pjotr : Ja, ja.

Henri : (enthousiast) Maar morgenavond ...alleen volgens haar planning zou het dan eventueel kunnen gebeuren.

Pjotr: Eventueel?

Henri : Als de omstandigheden gunstig zijn. De sfeer en het weer moet meezitten.

Pjotr : (geamuseerd) Moet ik de andere hotelgasten verwittigen?

Henri : (geamuseerd met pretoogjes) Of het veel lawaai gaat maken dat weet ik niet, maar daarna gaat ge het wel aan mijn ogen zien. Zeker weten.

Henriette : (off) Henri, waar blijft ge?

Henri : Ik kom poes!! (sleurt met veel moeite de grote koffer af via de trapjes... off.) Ik ben er al poes.

Pjotr : Dat die mens dat al 50 jaar volhoudt , niet te geloven. Hopelijk valt voor die sukkelaar morgen de sfeer en het weer mee. In ieder geval dat kan hier nog wreed plezant worden.

Doek

Tweede bedrijf.

(even later *op kamer 7*..Isolde ligt in bed helemaal onder de lakens.. één hand met wijnglas steekt boven het laken uit.. Ludwig zit in pyjama en met Napoleonhoed op langs het bed een leest in een schriftje.)

Isolde : (laat haar hoofd zien) Kwikstaartje, ik heb koude voeten.

Ludwig : Nog even geduld , ik ben mijn lijstje nog eens aan het overlopen.

Isolde : Welk lijstje?

Ludwig : De laatste raadgevingen die ons mama me gisteren heeft meegegeven.

Isolde : Oei.

Ludwig : (leest) Proper gewassen en geschoren..

Isolde : Ge komt juist uit het bad.

Ludwig : Proper ondergoed.

Isolde : Ook oké!

Ludwig : Tanden gepoetst.

Isolde : Ja!

Ludwig : Parfum niet vergeten. (ruikt aan zijn oksels) Oké. (leest verder) Hartslag controleren vooraleer ge begint .. tijdens de , de daad.. ja dan , en nog eens controleren als het gedaan is...(laat zijn polshorloge zien) Als deze begint te piepen wordt het té gevaarlijk en moet ik het rustig aan doen, zegt ons mama. (horloge begint te piepen) Oei, oei, 't is nog niet begonnen en 't is al gebeurd . Ik zit al in het rood. Amai. (leest) Als het piept...Diep adem halen. (doet het)

Isolde : Dat is de adrenaline die door uw aderen raast.

Ludwig : Kan dat kwaad?

Isolde : Nee, dat is heel normaal. Drinkt een glaasje rabarberwijn, daar wordt ge rustig van.

Ludwig : Denkt ge? (drinkt een slokje van het glas van Isolde.. piepen stopt) Alles weer onder controle.

Isolde : Ik zie u liever met uwe begrafenischoed dan met die Napoleonhoed.

Ludwig : Met die Napoleonhoed voel ik me wel strijdvaardiger.

Isolde : Ten aanval dan!

Ludwig : Ten aanval!? Wacht rustig.. (wijst op zijn horloge) Rustig. (leest in zijn boekje) Zorg ervoor dat de nagels van uw vingers en uw tenen kort geknipt zijn. (staat recht) Voilà ik wist dat ik iets vergeten was. (snel af in de badkamer)

Isolde : Het is niet waar éh! Da 's al de derde keer dat hij gaat lopen. (kruipt helemaal onder de lakens)

(Aan de balie)

Pjotr : (komt uit de keuken) Dat personeel hier is toch echt niet te doen.(gaat af via de trapjes)

Mia : (komt binnen en heeft doos met schoenen bij.) Bertha, ik ben er éh.

Aida : (komt uit de keuken) Oei jij komt op een slecht moment zullen, 't is hier crisis.

Mia : Wat scheelt er?

Aida : Pjotr is al een uur achter de sleutel van kamer 14 aan het zoeken.

Mia : Hoe kan dat? Als de kamer niet bezet is steekt de sleutel toch op de deur.

Aida : (stil) De sleutel van de 14 steekt erop .

Mia : Hoe?

Aida : Maar aan de binnenkant.

Mia : De kamer is dus bezet?

Aida : Ja maar dat weet de Pjotr niet. Ge moet mij helpen Mia.

Mia : (geamuseerd) Hebt ge Johnny weer in 't zwart en aan halve prijs een kamer gegeven.

Aida : Ik moet toch iets bijverdienen om de armoedegrens voor te blijven.

Mia : Sukkeltje. Ik heb u een paar nieuwe schoentjes en netkousen meegebracht. (laat schoenen met naaldhakken zien.)

Aida : Ge hadt me beter ne push up BH meegebracht dan kon ik die oude Italiaan ook eens versieren.

Mia : Schoenen met hoge hakken en netkousen vinden de mannen ook sexy.

Aida : Nu heb ik geen tijd om sexy te zijn. Als jij Pjotr even kunt bezig houden dan kan ik Johnny verwittigen dat hij moet verdwijnen met zijn vlam.

Pjotr : (komt met Henri van de trapjes) Als ge niet op de kamer van uw vrouw moogt wachten kom dan hier maar even zitten meneer Vanhuilenbroeck.

Henri : Ik mag wel op haar kamer wachten, maar als mijn poes begint te spinnen, ik bedoel te zagen.. ja dan wacht ik liever hier. (gaat zitten) Zou ik misschien, om het wachten te compenseren .. een.. (doet teken van borreltje drinken)

Pjotr : Geef meneer Henri eens een borrel van het huis.

Henri : Voilà een halve verstaander heeft maar één goed woord nodig.

Pjotr : Andersom.

Henri: Wat andersom?

Pjotr : Een goede verstaander heeft maar een half woord nodig.

Henri : Als we mekaar maar verstaan.

Aida : Wat kan ik meneer Henri aanbieden?

Henri : Iets strafs. Maar niks tegen mijn vrouw zeggen éh?

Aida : Komt in orde. (schenkt wodka in) Een borrel van het huis.

Pjotr : Hebt gij de sleutel van kamer 14 gezien Mia?

Mia : Nee Pjotr maar kijk eens wie er het laatst in de 14 heeft gelogeed? Misschien heeft hij de sleutel meegenomen.

Aida : Wel ja dat is ooit nog gebeurd.. dat kan, zeker ,dat kan..

Pjotr : (achter de balie en zoekt in het boek) Vorige week heeft Igor één nacht op de 14 gelogeed.

Aida : (brengt Henri een wodka) Igor dat is zijne Poolse vriend, die de zelfgestookte wodka van Pjotr in 't zwart verkoopt.

Pjotr : Bertha zwijg!

Henri : Wodka in 't zwart?

Aida : Ah ja.. Hij stookt acht , negenhonderd liter per jaar en daar drinkt hijzelf er maar 200 liter van op , de rest verkoopt hij in 't zwart. Kassa, kassa, éh Pjotr?

Pjotr : (paniekerig) Bertha, dat interesseert meneer Henri niet.. Dat..

Henri: (onderbreekt hem) Toch wel..

Aida : Ook geheimstoker?

Henri : Nee toch niet, wel een kenner van goed gestookt spul.(proeft aan de borrel)

Pjotr : En hoe vindt ge mijn laatste stooksel?

Henri : Goed.. echt lekker, pittig , karaktervol , met een schitterende nasmaak.

Pjotr : Meneer is een kenner.

Henri : Heerlijk... Ge hebt geluk kerel dat het goeie wodka is en dat ik op pensioen ben.

Mia : Op pensioen?

Henri : Ja , ik heb vijfendertig jaar bij de accijnzen gewerkt!

Aida : De accijnzen!? (geamuseerd) Lap hij heeft het spek aan zijn...

Henri: Heel mijn carrière veel drank aangeslagen, veel moeten proeven. De slechte kieperde we weg en de goeie dronken we uit of verkochten hem.

Aida : Oei!

Henri : Wat dacht ge. (proeft aan zijn wodka) Humm..lekker.. Zelf gestookt?

Aida : Van patattenschillen.

Pjotr : Bemoei er u niet mee Aida.

Henri : Zoals ik al zei meneer, ik ben op pensioen, ge moet van mij gene schrik hebben zullen. (proeft nog eens aan de wodka)'t Zou zonden zijn om deze heerlijkheid weg te kieperen.. Als gij mij elke maand vier flessen van dit spul bezorgt en niks tegen ons Henriette zegt , dan gaan wij vrienden blijven en op de accijnzen gaan ze nooit iets te weten komen. Beloofd!

Pjotr : Ge zijt dus om te kopen?

Henri : Als ik het zo niet doe geraak ik nooit nog aan een borrel.

Pjotr : Komt in orde.

Mia: (vriendelijk) Wilt ge misschien ook wat borrelnootjes meneer?

Henri : Nee bedankt doet geen moeite.

Pjotr : Maar dat is geen moeite.

Henri : Nootjes kruipen altijd onder mijn gebit. (geamuseerd) Wat olijven, een paar schelletje Parmaham met een augurkje , wat gerookte eendenborstfilet en als ge het in huis hebt een paar lepeltjes kaviaar dat moogt ge me wel geven.

Pjotr : (verrast) Kaviaar? Nu?

Henri : Als het kan ja. In plaats van die eendenborst mag het ook gerookte heilbot met mosterdsaus zijn.

Aida : Euh..

Henri : (geamuseerd) Grapje... Dat was maar om te lachen zullen.Een stukje Poolse worst hebt ge dat in huis?

Pjotr : Natuurlijk! Bertha haal meneer een Poolse worst?

Aida : Komt in orde.(af keuken)

Pjotr : Poolse worst en wodka.. Schitterende combinatie.

Aida : (komt uit de keuken met grote ring worst) De Pools worst ...

Pjotr : Rechtstreeks uit Polen.

Aida : Uit den Aldi Pjotr, uit den Aldi. (geeft ze aan Henri)

Henri : Merci.. Kan ik ook nog een fles wodka krijgen voor op mijn kamer?

Pjotr : (neemt vlug een fles) Is één genoeg?

Aida : Zie maar dat moederoverste, madame Henriette, de fles niet ziet want dan gaat ze waarschijnlijk de vespers beginnen zingen.

Henri : De levieten lezen, de vespers zingen en daarna een donderpreek houden.

Pjotr : Gij hebt tenminste een vrouw met haar op haar tanden.

Henri : Veel haar, heel veel haar.. op haar tanden.

Mia : Kom Pjotr, bel eens naar Igor.(Aida doet teken dat Mia samen met Pjotr moet verdwijnen..
Mia fluistert iets in het oor van Pjotr) Misschien toch beter als de accijnzen niet meeluisteren.

Pjotr : Ja. (samen met Mia af in de keuken)

Aida : (geeft Henri vlug de fles wodka) Vindt ge het erg als ge uzelf moet bedienen?

Henri : Bijlange niet poes.. euh mevrouw... Proost , Schol , Nasdrovje!

Aida : Ik ben dadelijk terug snoepertje. (af via de trapjes)

Henri : (schenkt borrel in en drinkt) Het is toch niet te geloven dat die Polen van patattenschillen zo ne godendrank kunnen maken. Dedju dat is lang geleden.. Ik dacht dat er geen engeltjes meer waren om op mijn tong te pissen. Maar hier zit ik begot aan de bron.(schenkt in en drinkt) Nasdrovje!

Henriette : (off) Henri Vanhuilenbroeck, waar zit ge!?

Henri : Aan de bron poes!! ..Euh.. ik bedoel..Oei, oei!! (zet fles weg.. neemt mondspray en spuit in zijn mond)

Henriette : (off) Wat zijt ge aan het doen Henri!!?

Henri : Ik wacht poes, ik wacht, tot ze de sleutel van mijn kamer gevonden hebben.

Henriette : (komt op de trapjes)Hebt gij uw pilletje al ingenomen?

Henri : (geamuseerd) Dat blauw moet ik morgen pas innemen, éh poes?

Henriette : Hebt ge dat pilletje tegen uwe hogenbloeddruk genomen Henri!? Dat bruin?

Henri : Ah dat? Nee , nog niet.

Henriette : Dat blauw daar denkt hij wel aan. Mannen, allemaal dezelfde , ze denken alle zeven minuten zes minuten lang aan seks en de minuut dat er dan nog overschiet aan eten en drinken. Maniakken! (af via de trapjes)

Henri : (stil) Ik heb koppijn gekregen van eraan te denken ja, maar van hét te doen heb ik nog niet veel geleden. Om het technische uit te drukken, veel seksuele kilometers heb ik na 50 jaar huwelijk nog niet op mijne teller staan.

Aida : (op via de trapjes) Alles veilig? (doet teken naar achter) Kom vlug.

(Johnny en Daizy , nog niet helemaal netjes gekleed, en Aida komen van de trapjes)

Aida : Vlug Johnny wegwezen. Vlug!!

Johnny : Mijne tijd was wel nog niet om éh.. Ik wil tien euro terug.

Aida : Ophoepelen Johnny, ophoepelen!

Johnny : Ja maar, da's niet plezant, zo midden in....

Aida : Dat geloof ik graag, maar nu...buiten!

(Johnny en Daizy af buitendeur)

Henri : Wie was dat?

Aida : Ooh..dat.. euh.. Iemand die de meterstand van de waterleiding kwam opschrijven.

Henri : Ja dat moet ook gebeuren.

Aida : Inderdaad.

Henri : Amai.. Met tweeën om ne meterstand op te schrijven?

Aida : Ja , de ene kan schrijven en de andere kan lezen.

Henri : Niet verwonderlijk dat het water zo duur wordt.

Aida : Inderdaad. Ik heb horen zeggen dat die van de electriek tegenwoordig met drieën komen.

Henri : Allee gij.. Die zal dan ook wel opslaan.

Aida : Amai nog niet.

Pjotr : (komt uit de keuken samen met Mia) Dedju toch.

Mia : (pinkt een oogje op Aida) Igor heeft de sleutel niet, hij heeft hem op de deur laten zitten zegt hij.

Aida : Zijt gij nog altijd achter de sleutel van de 14 aan het zoeken? Surprise (laat sleutel zien)..Ik heb hem.

Pjotr : Hoe ge hebt hem?

Aida : Hij lag voor de deur, onder de mat . Ik heb hem juist gevonden. Straf éh!?

Pjotr : Heel straf!

Mia : Allee dan kan meneer Henri eindelijk naar zijn kamer.

Henri: (neemt de fles wodka) Iets op tegen dat die van de accijnzen nu een flesje in beslag nemen?

Pjotr : Helemaal niet, als ge iets nodig hebt bel roomservice en het wordt u gebracht. En dat van de zelfgestookte wodka blijft onder ons, éh?

Henri : Oké.. Ge moet me wel nog met één ding helpen.

Pjotr : Zeg het maar.

Henri: Ik zou graag hebben dat mijn moederoverste , allee ons Henriette, morgenavond een borreltje teveel op heeft.. een beetje tipsy , niet echt zat maar toch zo wat licht benevelt in hare kop. Een beetje losser.. Als ge begrijpt wat ik bedoel?

Aida : Hare temperatuur zou iets mogen stijgen?

Mia : Haar laagdrukgebied zou even een zwoel hoogdrukgebied mogen worden?

Henri : Voilà .. 't Is zelden gebeurd ,maar vroeger, heel lang geleden als ze een vurig moment had zong ze “ Arme Joe” van Will Tura.. Dat zou ik nog eens willen beleven.

Pjotr : (geamuseerd) Arme Joe?

Henri: Ja als ik in mijne pure stond bekeek ze mij en zong dan “ Arme Joe”

Pjotr : Waarom “ Arme Joe”?

Henri : Dat weet ik niet.

Aida en Mia : (bekijken elkaar) Och arme.

Pjotr : Ja, ja ..Dus morgenavond ,als de sfeer en het weer meevallen.. moment suprême!!

Henri : Voilà ,wij verstaan mekaar weeral .

Pjotr : Komt in orde , ik zal haar de juiste dosis geven meneer Vanhuilenbroeck.

Henri : (geamuseerd) Met CK vanachter. (spuit mondspray) Mondspray Maurice voor een adem lentefris.. Salut. (gaat af via de trapjes met worst en fles)

Mia : (geamuseerd) Arme Joe? Amai!

Pjotr : Zeker amai.

Aida : Het gaat hier nog kraken.

Pjotr : Ja Bertha als gij nog ene keer over mijne zelfgestookte wodka begint tegen de klanten zal het hier ook wel eens gaan kraken.

Aida : Sorry , het was eruit vooraleer ik het besepte.

Pjotr : Gij zoudt hier ook wel eens buiten kunnen vliegen vooraleer ge het beseft.

Aida : Ge doet maar Popodolschi, maar dan ga ik wel eens een klapje doen met die gasten van de accijnzen die nog niet op pensioen zijn. Oké? En nu ga ik mijn schoentjes eens passen. (neemt schoenen gaat zitten en past ze.)

Pjotr : Gij chanteert mij?

Aida : Inderdaad ik chanteer u, want amai ik weet veel van u.. Ge stookt 900 liter wodka per jaar , in 't zwart. Ge laat mij hier werken voor een hongerloon, in 't zwart. En ge profiteert al 3 jaar van een gekke Italiaan, die niet meer weet hoe hij heet zijn centen. (heeft schoenen aan)

Pjotr : (wijst op Aida haar schoenen) Gij precies ook.

Aida : Die schoenen heb ik van Mia gekregen, en ze passen. Merci Mia.

Henri : (komt de trap met slipje en BH) Ik heb kamer 14 een beetje opgeruimd, want als mijn poes dit moet zien, denkt ze weer verkeerd van mij en is 't ambras. (gooit slipje en BH naar Pjotr en gaat af)

Pjotr : Is die kamer na het laatste bezoek van Igor nog niet opgeruimd ?

Aida : (weet niet wat zeggen) Euh..

Pjotr : Trouwens ik wist niet dat Igor vrouwelijk ondergoed droeg. (laat een heel klein slipje zien) Het is toch niet van u éh Aida?

Aida : (geamuseerd) Ge ziet toch ook dat, dat slipje mij te groot en die BH mij te klein is éh Pjotr. (af in de keuken)

Pjotr: Ik zal eens gaan kijken op de 14 of alles in orde is. (af trapjes)

Mia : En ik ga mijn aankopen uit de auto halen. (af buitendeur)

(op kamer 7)

(Isolde ligt nog steeds onder de lakens.. Ludwig komt in pyjama en Napoleonhoed op, uit de badkamer.)

Ludwig : (komt uit de badkamer) Het is gebeurd !!

Isolde : (steekt haar hoofd onder lakens uit)Volgens mij is er nog niks gebeurd.

Ludwig : Nagels van vingers en tenen geknipt. We zijn klaar voor de strijd. Tsjaka!!

Isolde : Wablieft?

Ludwig : (roept) Ttttsjaka!! Dat helpt om u te ontspannen zegt ons mama. Ttttsjakaaaaa!!! (laat zich op het bed vallen, er wordt op de deur geklopt)

Isolde : Niet opendoen! (Er wordt heviger geklopt)

Ludwig : Oei, oei. Het is precies dringend.

Isolde : (trekt Ludwig onder de lakens) Ik hoor niks. (hevig geklop)

Ludwig : Ik wel. (staat op en gaat naar de deur) Misschien een noodgeval.

Isolde : (tegen publiek) Dat is hier precies de processie van Echternach, ene stap vooruit en twee achteruit. Drie dagen en drie nachten gaat te weinig zijn om er te geraken.

Ludwig : (aan de deur) Wie is daar?

Giuseppe : (off) Giuseppe Verdi!

Isolde : Die kwibus ontbrak er nog aan!!

Ludwig : Wat scheelt er?

Giuseppe : (off) Ik moet u dringen iets heel belangrijks vragen?

Isolde : (stil) Vraag of dat niet kan wachten.

Ludwig : Kan dat niet wachten?

Giuseppe : (off) Het is dringend Bonaparte.

Isolde : Knotsgek word ik hier!(verdwijnt onder de lakens)

Ludwig : Oké! (doet zijn Napoleonhoed op en de deur open. Giuseppe komt binnen , heeft twee flessen wijn bij) Wat scheelt er?

Giuseppe : (laat de flessen zien) Deze is een Bordeaux van 2007, en deze ne Chateau neuf Du Pape van 2006. Welke wijn wil de keizer bij het diner drinken?

Ludwig : En was dat nu zo dringend?

Giuseppe : Ah ja ik moet weten welke fles er gechambreerd moet worden.

Ludwig : Als gij ze betaald , alle twee.

Giuseppe : Alle twee? Natuurlijk, dat is gesproken als een echte leider.

Ludwig : En dat was het dan?

Giuseppe : (kijkt geheimzinnig rond.. praat stil) Bijlange niet. Die wijn was maar een excuses om bij u te geraken..(legt vinger op zijn mond.. stil) We worden bespioneerd.

Ludwig : Bespioneerd ?

Giuseppe : Si... Door de Engelse hertog Sir Wellington.

Ludwig : Door wie!!?

Giuseppe : Wellington uwe tegenstander bij de slag van Waterloo en zijn vrouw zijn juist aangekomen. Ze willen u plannen voor de volgende veldslag onderscheppen.

Isolde : (steekt haar hoofd boven het laken uit) Zeg paljas ik was hier ook ne veldslag aan het voorbereiden zullen!!

Giuseppe: Oei , heb ik mevrouw Helena wakker gemaakt?

Isolde : Nee ik was nog niet van plan om te slapen.

Giuseppe : Wellington ook nog niet, hij verblijft op kamer 14 en zijn vrouw op kamer 12. Volgens mij is dat een afleidingsmaneuver .

Isolde : Ik ga naar kamer 9 , want hier gaat vandaag toch geen chrysantje meer bloeien en geen kwikstaartje meer kwikken.(roept) Ttttsjaka!!!(springt uit het bed en gaat badkamer binnen)

Giuseppe : Dus keizer Bonaparte wees op uw hoede. Oogjes een oortjes open zou ik zo zeggen.

Ludwig : Oké Giuseppe.

Giuseppe : Dineren 18 uur 15 stipt. Ik ga Violetta ook vragen om met ons te dineren. Oké?

Ludwig : Ge doet maar.

Giuseppe : Ik ga nog wat spioneren , terwijl ik rust. (gaat af naar de hal)

Ludwig : Rust in vrede...Die is echt zo zot als een deur en zo gek als een mus. (roept) Juffrouw De Rits, juffrouw...

Isolde : (komt uit de badkamer in kamerjas)

Ludwig : Waar gaat ge naartoe?

Isolde : Naar mijn eigen kamer.

Ludwig : Wacht. (drinkt een slok wijn, kijkt op zijn horloge) Nu heb ik echt alles onder controle. (duwt Isolde naar de badkamer) Tjaka!

Isolde : Gij meent het precies.

Ludwig : (brult als een leeuw) Waaaawh ...(duwt haar de badkamer binnen, gooit de deur dicht, er valt een schilderij van de muur.)

Isolde : (off in de badkamer) En nu gaat ge gene stap meer achteruit. Kom hier Ludwig De Vuist!!

Ludwig : (off) Isolde De Rits..Rits!! Tjaaaa!! (we horen lawaai, er vallen nog een paar kleine schilderijen van de muur.. de horloge begint te piepen, sneller en sneller.)

Pjotr : (komt de kamer binnen en roept) Wat is hier aan de hand? Precies een aardbeving...(hoort het gepiep) En wie zijne wekker is hier , midden in de dag, aan het aflopen !!?

Doek

Pauze

Derde bedrijf.

(Dezelfde dag 's avonds. Halfacht)

(Het licht op kamer 7 is gedoofd)

(Isolde ligt op het bed, goed gekleed. Ludwig is in de badkamer.. Ze zijn net terug van het diner .)

Pjotr : (staat achter de receptie , Henriette staat er voor. Giuseppe zit ergens en noteert geheimzinnig in een notaboekje.) En gij drinkt nooit alcohol mevrouw Vanhuilenbroeck?

Henriette : Nooit, nooit, nooit!! Mijn man ook niet.

Pjotr : Allee gij!

Henriette : Vroeger heeft hij op de accijnzen gewerkt.. En toen moest hij beroepshalve wel eens iets moeten proeven.. Zelfgestookte wodka en andere brol die ze dan aansloegen en vernietigde.

Pjotr : En het is bij proeven gebleven?

Henriette : Ja , zo met ene vinger om te weten of er gene methylalcohol, waar ne mens blind kan van worden inzat .

Pjotr : Een verantwoordelijke job dus?

Henriette : Ja, ja ..Vele jaren geleden is hij eens thuisgebracht door een collega, ziek, ziek.. niet te doen.

Pjotr : Iets te veel aan zijne vinger gelekt?

Henriette : Ik denk dat hij zich toen tegenover zijn collega's stoer wou gedragen.

Pjotr : Hij was dus niet alleen ziek maar ook zat?

Henriette : Ziek of zat, ik kon het verschil niet zien. Ik heb hem toen ne ganse nacht op 't WC opgesloten en hem zelf alles laten opkuisen, als ge begrijpt wat ik bedoel.

Pjotr : Ik kan het mij heel goed voorstellen.

Henriette : En die therapie heeft wonderwel geholpen. Da's zeker 40 jaar geleden en daarna , buiten een klein proevortje (lekt aan haar vinger) voor zijn job , heeft hij nooit nog een borrel aangeraakt. Nooit!

Pjotr : Ook geen glaasje wijn?

Henriette : Nee! Sinds hij op pensioen is zelfs geen lekje meer, nu staat hij helemaal droog.

Pjotr : En gij ook?

Henriette: Ik sta al jaren droog.

Pjotr : Dat dacht ik al.

Henriette : Wij hebben die vieze boel niet in huis.

Pjotr : Ik heb pertang nog iets lekkers. (neemt een fles) Hier zelfgemaakte Giuseppe Verdi Limocello. Fris ,sprankelend Italiaans, gemaakt van biologische citroenen, die gerijpt zijn in de zuiderse Italiaanse zon. Dus rijk aan vitamine.

Giuseppe : En wij kunnen het weten want we maken hem zelf.

Henriette :Serieus?

Pjotr : En er zit geen alcohol in. (schenkt een borreltje in) Eens proeven?

Henriette : (steekt hare vinger in de borrel en nipt er aan) Da's lekker.

Pjotr : Drink maar eens een borrel, ik trakteer.. De vitamine en minerale van A tot Z , allee heel het vitaminealfabet zit er in.

Henriette : (drinkt aan de borrel) Lekker...En het is precies ook nog verfrissend in de keel.

Giuseppe: Weet ge wat ze in Italië tegen dat drankje zeggen. Dat weet gij niet éh?

Henriette: Nee.

Giuseppe : La salute in una bottiglia.

Henriette : Hoe?

Giuseppe : La salute in una bottiglia .

Pjotr : Letterlijk vertaald...De gezondheid in een fles!

Henriette : Is ' t waar?

Giuseppe : Si, si. Goed van de kop tot de teen en alles wat daar tussen ligt.

Pjotr : Zal ik u een flesje meegeven, dan kunt ge op uw kamer, als de behoefte er is ,een borreltje drinken.

Henriette : Euh , wat kost dat?

Pjotr : Niks!

Henriette : Niks? Geef me dan maar twee flessen.

Pjotr : (geeft haar een volle fles) Asjeblieft. We gaan met één beginnen. Geniet ervan, 's morgens op uwe nuchtere maag een borrel , 's middag na het eten twee borrels .

Giuseppe : (terzijde) En bij het begin van een belangrijk werk , in bekoring en gevaar.. Drie borrels.

Henriette :Hoe zegt ge?

Pjotr : Dat ge regelmatig een borrel moet drinken.

Henri : (komt op de trapjes heeft fles wodka vast en heeft Henriette niet dadelijk gezien.. geamuseerd) Meneer Popododingsschi ik moet u proficiat wensen met deze fantastische .. (steekt de fles omhoog en ziet Henriette)

Henriette : Wat fantastische...?

Henri : Euh..Fantastisch kamer. Ik ben wreed content van mijn kamer, maar ik heb een klein vraagje.

Henriette : (streng) Ik ook, waar hebt gij die fles gehaald?

Henri : Voilà, dat wou ik ook vragen poes. (streng) Vanwaar komt deze fles? Volgens mij is dit zelfgestookte wodka. Ze stond naast mijn bed.

Pjotr : Naast uw bed? Dan moet ze waarschijnlijk van de vorige gasten zijn.

Henriette : Ge hebt er toch niet van geproefd Henri?

Henri : Ah nee, eens aan geroken, meer niet. Ge kent me toch éh poes.

Henriette : Geeft die vuiligheid maar vlug aan meneer. Wij staan droog!

Henri : (triestig gezicht) Droog ja...Al jaren, éh poes? (geeft de fles tegen zijn zin aan Pjotr.)

Henriette : (steekt haar fles Limocello omhoog) Proef dit eens Henri. Wordt hier zelfgemaakt , en er zit geen alcohol in.

Henri : (proeft aan zijn vinger) Citroensmaak, geelgroen, fris... Limocello?

Henriette La salute in .. euh "De gezondheid in een fles"

Henri : (drinkt de borrel) Heel gezond, zeker weten. Lekker en alcohol zit er niet in. Nee.

Giuseppe : (staat recht) Mama mia! No alcool? Venti-cinque , zesentwintig graad.. De Limocello Verdi is ne top product , zeker niet de aqua met zucchero, zullen. (gaat af via de trapjes)

Henriette : Wat zegt hij?

Pjotr : Dat het gezond suikerwater is met zesentwintig vitaminen.

Henri : (schenkt nog een borrel in en drinkt ze leeg) Echt een drankje voor u poes.. Lekker.

Pjotr : Wilt meneer ook een fles?

Henri : Graag.

Pjotr : Natuurlijk. Giuseppe Verdi Limocello. Specialiteit van de huis. Dat is dan 14 euro.

Henriette: 14 euro?

Henri : (terzijde tegen Pjotr) Zijn die van de accijnzen op de hoogte van deze zelfgemaakte Limocello?

Pjotr : Euh , ja .. euh... (geeft hem een volle fles) Asjeblieft een flesje gratis voor meneer.

Henri : Dat dacht ik al.

Henriette : Ik ga nu naar mijn kamer.

Pjotr : Hoe laat wenst mevrouw en meneer te dineren?

Henriette : Dineren? We hebben nog boterhamen met gebakken eitjes bij van thuis .

Pjotr : Het is maar dat ik het weet.

Henriette : Kom Henri we gaan nu eten. (af via de trapjes)

Henri : Ja poes. (tegen Pjotr) Sorry , ze gooit nooit iets weg. Nooit.

Pjotr : Precies niet.

Henri : (zet fles Limocello terug op de balie) En geef me vlug die goeie wodka terug. Ge dacht toch niet dat ik mijne maag overhoop ga halen met Italiaans citroensuikerwater. Bah.

Pjotr : (geamuseerd) Neem de limocello ook maar mee, want uw poes vindt het lekker en ze beseft niet dat ze er zat kan van worden. Dus als ze daar morgenavond een paar borrels van drinkt... Dan, Arme Joe...

Henri : Oei, oei...(geamuseerd) Mijne barometer begint nu al te stijgen.

Pjotr : Hittegolf gevolgd door kletterend onweer op komst. (geeft fles wodka terug)

Henri : Merci. (gaat naar de trapjes) Zeg die Poolse worst is heel lekker. Kunt ge mij ook nog wat kaasblokjes en olijven laten bezorgen, ik heb geen zin in gebakken eitjes.

Pjotr : Natuurlijk meneer. (geeft Henri een kaart) De borrelhapjes die we serveren staan hier op.

Henri : Een schoteltje Belgische kazen met boerenbrood, da's prima.

Pjotr : Dat komt in orde meneer Henri. Ik zal het op de rekening zetten.

Henri: Maar voor meneer Vanhuilenbroeck met CK .. Is het gratis.

Pjotr : Ja maar meneer...

Henri : Negenhonderd liter illegale wodka per jaar.. honderden liters limocello, amai daar staan zware boetes op zullen. Ik heb er gekend die daar jaren voor in de bak hebben gezeten.

Pjotr : In de bak... Ja , ja natuurlijk, kaas en boerenbrood, er wordt voor gezorgd. Gratis.

Henri : Wij verstaan elkaar uitstekend éh? (af via trapjes)

Pjotr : Meneer Henri is me aan het scanteren. Dju.

Aida : (komt uit het restaurant heeft netkousen en schoenen met naaldhakken aan. Heeft borden bij die ze aan Pjotr geeft) Asjeblieft ge kunt al aan de afwas beginnen.

Pjotr : Ik ben hier wel de baas éh.

Aida : Dat geeft niet, als de afwas maar gedaan is.

Pjotr : Ik ben te goed voor deze wereld. (met borden af in de keuken)

Mia : (komt uit het restaurant.. geamuseerd) En Bertha , weet ge nu wanneer Napoleon de slag bij Waterloo verloren heeft?

Aida : Nee en het interesseert me ook geen reet. Onze Verdi die wordt met den dag gekker, en die lugubere begrafenisondernemer en zijn vlam zijn ook gestoord.

Mia : Die Ludwig wist behoorlijk wat over Napoleon.

Aida : (geamuseerd) En zijn lief waar ze Helena tegen zeggen maar eigenlijk Isolde heet dacht dat Waterloo in Zweden lag en begon " Waterloo " van Abba te zingen.

Mia : (geamuseerd) En ze kan niet zingen.

Aida : Nee.. En maar reclameren over het eten, te veel van dit , te weinig van dan...De zaag!

Mia : (geamuseerd) Klant is koning.

Aida : Nee, nee, niet koning, volgens Giuseppe was die stijvenhark zelfs keizer. Keizer Napoleon, Sint Helena en Verdi, samen aan één tafel.

Mia : (geamuseerd) Hij noemde het een historisch samenkomst.

Aida : Historische samenkomst in “ Hotel Knotsgek” !

Mia : (geamuseerd) Toch plezant . En hebt ge drinkgeld gekregen?

Aida : Van de begrafenisondernemer heb ik een kaartje gekregen.

Mia : Ik ook. (geamuseerd.. neemt ook een kaartje en leest) Begrafenissen De Vuist, bij ons lig je juist !!

Aida : Bruuuuh.

Mia : (leest) Dag en nacht bereikbaar.

Aida : Alsof we erop zitten te wachten. Bruuuuh.. Maar van Giuseppe heb ik 10 euro gekregen, 5 euro meer dan vorige keer. (Kijkt naar haar naaldhakjes) Zou dat aan mijn nieuwe schoentjes liggen?

Mia : En die netkousen.

Aida : Dan wordt het hoogtijd dat ik mij ne “push up” aanschaf.

Mia : (geamuseerd) Ge gaat nog schatrijk worden, gij.

Pjotr : (komt in de keukendeur) Bertha kom me helpen afwassen.

Aida : Ja, ja ..Slavendrijver! (af in de keuken)

Mia : Ik zal ook helpen. (samen af in de keuken)

(in kamer 7)

(Isolde ligt op het bed ,Ludwig komt uit de badkamer)

Ludwig : (tegen Isolde , die recht komt zitten met wijnglas in haar handen.) Ik heb een kwartier mijn tanden gepoetst, maar ik krijg die vuile smaak niet weg.

Isolde : Ik wel. (drinkt aan de wijn)

Ludwig : Voelt ge u nu al wat beter?

Isolde : Een glaasje rabarberwijn heeft mij gered.

Ludwig : Volgens mij was het gewoon vissoep uit een doos en daarna Miracuni spaghetti uit een pak.

Isolde : Normaal vind ik dat niet slecht , maar ze hadden er veel look en zelfs champignons met pepersaus bijgedaan.

Ludwig : Bah !

Isolde : (geeft haar glas aan Ludwig) Gij ook eens spoelen?

Ludwig : Graag.(drinkt een slok) Gelukkig heeft het ons niks gekost.

Isolde : Gelukkig ja.

Ludwig : Het enige wat ik aan dat Italiaans etentje goed vond, was de Franse wijn.

Isolde : Mijne rabarberwijn is beter. (gaan samen kussend op bed liggen, er wordt op de deur geklopt)

Isolde : Laat ze kloppen.

Giuseppe : (off) Het is Giuseppe. (klopt)

Ludwig : Het is Giuseppe. (komt recht) Die blijft kloppen tot ik opendoe. Ja ik kom. (doet de deur open, Giuseppe komt binnen)

Giuseppe : (laat zijn boekje zien) Ik heb belangrijke inlichtingen voor de keizer.

Isolde : (komt recht zitten en roept) Zeg ze vlug en ga dan een aria en een opera componeren!!

Giuseppe : (geheimzinnig) Stil mevrouw, stil, de vijand kan meeluisteren.

Isolde : (terzijde) Ik denk toch dat ze die mens zijn medicatie moeten verhogen.

Giuseppe : (leest in zijn notaboekje) Wellington en zijn vrouw gaan het slagveld droog leggen, en daarna gaan ze u bestoken met methylalcohol, waar ge blind van wordt. De poes van meneer zal aan mevrouw hare vinger likken en dat is dan het sein om over te gaan tot de aanval op de cavalerie van A tot Z. Is dat duidelijk Bonaparte?

Ludwig : Zo klaar als pompwater señor Verdi. Bedankt.

Giuseppe : Graag gedaan. En is het diner u bevallen?

Isolde : Mijne maag ligt een beetje overhoop.

Giuseppe : Ge hebt te weinig wijn gedronken Helena. (neemt een zakje malse muisjes uit zijn zak)
Hier , neem een mals muisje dat is de ideale oplossing voor een zware maag. De zwarte zijn de beste.

Isolde : (neemt een muisje) Bedankt.

Giuseppe : (presenteert de snoepjes aan Ludwig die één neemt) Ik neem er zelf altijd twee, of drie. (steekt drie muisjes na elkaar in zijn mond en gaat af)

Ludwig : Erg éh.

Isolde : Zullen we verder doen waar we aan begonnen waren? (Gaat op bed liggen)

Ludwig : Waren we ergens aan begonnen?

Isolde : (trekt Ludwig naast zich) Ja! (ze kussen en het licht dooft)

Giuseppe : (komt op de trapjes, hoest en proest , hij is aan het stikken, strompelt tot aan de balie stoot er het belletje af en hangt op de balie)

Pjotr : (komt uit de keuken) Wat gebeurd er. (komt bij Giuseppe) Meneer Giuseppe , meneer Giuseppe , wat scheelt er? Oei , oei. (roept) Bertha, Mia kom vlug!

Mia : (komt uit de keuken) Wat is er aan de hand?

Aida : (komt uit de keuken.. geamuseerd) Is er iemand dood?

Pjotr : Het scheelt niet veel denk ik. Help hem, onze goudfazant is aan het stikken.

Mia : Kom Bertha we zetten hem op een stoel.(sleuren Giuseppe tot op een stoel)

Pjotr : (neemt de fles wodka) Verdi, nu niet dood gaan, het materiaal om de andere kamers te renoveren is besteld maar nog niet betaald. (houdt de fles bij Giuseppe zijn mond) Drink eens.

Giuseppe : (Hoest en proest en er valt een mals muisje uit zijn mond)

Mia : (Mia klopt op zijn rug) Hij heeft zich verslikt in een mals muisje. (klopt op zijn rug)

Aida : (klopt ook op Giuseppe zijn rug) Kom Giuseppe. Zal ik het slavenkoor nog eens zingen?

Pjotr : Doe dat Bertha. Kloppen en zingen.

Aida : (klopt in de maat op de rug en zingt het slavenkoor) La, la laaa , la, la ...

Mia : Ik denk dat hij....

Pjotr : (paniekerig) Zingen , dan durft hij niet doodgaan. Mia roep de begrafenisondernemer!

Mia : Ja . (af via de trapjes)

Aida : Dat zal het beste zijn. Zand erover, of zou hij liever gecremeerd worden?

Pjotr : Om hem te reanimeren Bertha!! Ludwig de begrafenisondernemer kan hem misschien nog reanimeren!!

Aida : Ne begrafenisondernemer vragen om iemand te reanimeren die aan het doodgaan is. Dat zou wel behoorlijk tegen zijn eigen commerce zijn éh. Ge vraagt toch ook niet aan een bakker om koteletten te kappen.

Pjotr : De Verdi zijn pijp mag nog niet uitgaat.!

Aida : Geef hem dan vlug mond op mond beademing Pjotr.

Pjotr : Wie ik!!?

Aida : Ja natuurlijk, denk aan uw onbetaalde facturen.

Pjotr : Kunt gij dat niet doen?

Aida : Ik heb geen onbetaalde facturen.. Vooruit Pjotr seffens is het te laat.

Pjotr : (geeft tegen zijn zin Giuseppe beademing)

(op kamer 7)

Mia : (klopt op de deur van kamer 7.. off) Hallo, meneer Ludwig, , hallo. Kom vlug.

Ludwig : (komt rechtzitten)

Isolde : (trekt Ludwig terug neer) We zijn bezig.

Mia : (klopt op de deur)

Ludwig : (zijn horloge begint weer te piepen)

Isolde : Het is niet waar éh!!

Ludwig : Stop Isolde ,voorzichtig Isolde. (springt uit het bed) Ik zit weer in de gevarezone.

Isolde : Maar hoe is het toch mogelijk.. laat die horloge eens zien.

Ludwig : (doet zijn horloge uit en kijkt) Polsslag 126 da's veel te hoog, het is daarom dat ze piept.(geeft ze aan Isolde)

(Aan de balie)

Aida : Blazen Pjotr. Blazen!

Pjotr : Kunt gij even overnemen? Ik ben stik kapot!

Aida : Nee, nee ik ben allergisch aan oude Italiaanse mannen van boven de 65.

(kamer 7)

Mia : (klopt op de deur.. off)Meneer Ludwig! Napoleon!! Bonaparte...! Keizer!!

Ludwig : (doet de deur open) Wat scheelt er eigenlijk?

Mia : (in de deur) Ik denk echt dat meneer Giuseppe dood gaat.

Ludwig : Maar hij is nog niet echt dood?

Mia : Het scheelt niet veel, denk ik.

Ludwig : Ik ben begrafenisondernemer, roept me maar als hij helemaal dood is .

Mia : Ja maar...

Ludwig : Sorry. (doet de deur terug dicht en gaat op het bed liggen)

(aan de balie.)

Aida : Harder blazen Popodolschi !! Harder!!

Pjotr : Het helpt niet.

Mia : (komt paniekerig terug via de trapjes) Ludwig komt pas als hij helemaal dood is.

Aida : A ja, ieder zijn stiel.

Pjotr : Zeg dat hij moet komen. Maar zet eerst Giuseppe zijn geliefde Verdi muziek op Mia. Dat brengt hem misschien terug bij.. Vlug.

Mia : Ja. (gaat achter de balie en zet de radio op en loopt terug de trapjes op... we horen " Met de vlam in de pijp")

Pjotr : Hoe is het toch mogelijk, verkeerde muziek.

Aida : Radio Nostalgie op 101.1!!

Giuseppe : (slaat met zijn armen en laat wat geluiden horen.)

Pjotr : Vlug Bertha, zet die radio af, dat overleeft hij niet.

Aida : (Zet vlug muziek af) Voilà.

Pjotr : Zing zelf Bertha.

Aida : (zingt het slavenkoor) La, la laaa la

Mia : (klopt op deur van kamer zeven.. off.) Meneer Ludwig.. kom asjeblieft helpen.

Giuseppe : (laat nog wat klanken horen ,zakt dan weg)

Pjotr : (paniekerig, klopt op zijn wangen) Giuseppe! Giuseppe! Het is nog niet het moment Giuseppe. Giuseppe!!

Aida : Oei...’t ls gebeurt!

Pjotr : Dedju , mijne goudfazant is de pijp uit.

Aida : (roept aan de trapjes) Mia!

Mia : (roept naar onder) Wat scheelt er?

Aida : (roept) Zeg maar tegen de begrafenisondernemer dat hij zijne lintmeter meebrengt, om Giuseppe zijn maat te nemen.. De Verdi zijn sigaar, allee zijn pijp is uit.

(ondertussen blijven Pjotr en Aida met Giuseppe bezig)

(op kamer zeven.)

Mia : (off) Het is niet waar éh? (klopt hevig op de deur, Ludwig spring uit het bed)

Isolde : Doe eens iets aan dat lawaai kwikstaartje.

Ludwig : (doet de deur open) Zal ’t gaan ja!!

Mia : (tegen Ludwig) Giuseppe! Is, is.. hij is..

Ludwig : Is hij?

Mia : (jankend) Het heeft de Heer behaagd tot zich te roepen.

Ludwig : Hij rusten in vrede?

Isolde : Amen.

Mia : (begint overdreven te janken) Jaaaa.

Ludwig : (met blij gezicht) Serieus! (geeft Mia een kaartje met triestig gezicht) Voor de teraardebestelling of crematie ,slechts één adres. Begrafenissen De Vuist ,bij ons lig je juist. Geniet ook van ons prachtig aanbod kisten, bloemen en kransen.

Mia : (overdreven jankend) Jaaaa..Wilt ge nu eens komen kijken?

Ludwig : Momentje. (gaat vlug de badkamer in)

Isolde : (tegen Mia) Daar gaat ons weekendje. Het zal weer werken worden, want als Ludwig een doden ziet komt hij tot leven.

Mia : (Jankend) Jaaaa Giuseppe is doooooood!!

Isolde :Niet janken... De ene zijn dood is de andere zijn brood.

Mia : (jankend) Het is allemaal mijn schuld . Als ik die malse muisjes niet had meegebracht, dan.

Isolde : Kom niet zagen...Waar bevindt de aflijvige zich?

Mia : Wie?

Isolde : De overledenen, waar is hij?

Mia : Aan de bar.

Isolde : Schoon plaats om dood te gaan.

Mia : Jaaa. (gaat op het bed zitten)

Isolde : Maakt u maar geen zorgen, hij zal een mooie begrafenis krijgen.

(aan de balie)

Pjotr : Dju Giuseppe , gij met uw stomme malse muisjes. Als ge nu nog een paar maanden gewacht had dan was mijn hotel helemaal gerenoveerd . Inclusief sauna en fitnessruimte.

Aida : Ik ga hem ook missen, ja, wanneer zal ik nu aan een “push up BH” geraken.

Pjotr : Heel zijn leven heeft hij naar hemelse Verdi muziek geluisterd en nu is hij gestorven “ Met de vlam in de pijp” Als dat niet erg is!

(op kamer 7)

Ludwig : (komt terug met een buishoed en pitteleer) Voilà , begrafenis De Vuist en zoon zijn er klaar voor. Kom Isolde werk, de plicht roept.(gaan samen met Mia af)

Isolde : Wat heb ik gezegd ...Ja ik kom..

(aan de balie)

(Mia en Ludwig komen van de trapjes)

Mia : (overdreven jankend) Giuseppe, Giuseppe toch! Ik zal u missen.

Aida : (terzijde) Zijn bankkaart zeker?

Ludwig : Ge zijt toch zeker dat hij dood is ? Anders begraaf ik hem niet zullen.

Henri: (komt met de fles in de hand op de trapjes, hij is dronken) Zet dat muziekje nog eens op. (Zingt) Met de vlam in de pijp....Kunt ge dat morgenavond voor mij en ons Henriette spelen als begeleidingsmuziek, da's misschien nog beter dan “Arme Joe” (Muziek “ Met de vlam in de pijp” terwijl doek dichtgaat.)

Doek .

Vierde bedrijf

(De volgende morgen..)

(Pjotr en Mia zitten aan een tafeltje en zijn facturen aan het nakijken.)

Mia: De facturen van de renovatie van kamer zeven zijn allemaal betaald.

Pjotr : Gelukkig. Mijn volgende plan was om van kamer negen een sauna te maken. Maar onze Italiaanse goudfazant heeft er anders over beslist.

Ludwig : (komt gekleed als begrafenisondernemer, met slipjas en hogehoed, van de trapjes) Ik heb meneer zijn beste kostuum aangedaan, hij ligt er stralend bij.

Mia : Stralend? (jankend) Die mens is wel dood éh.

Ludwig : Ik bedoel hij kan weer onder de mensen komen. Allee ,ik wil zeggen, de mensen kunnen tot bij hem komen voor een laatstegroet.

Mia : (jankend) Laatstegroet ..Jaaa...

Pjotr : We waren erg gehecht aan Giuseppe.

Ludwig : (Klopt op Pjotr zijn schouder) Zou meneer gecremeerd willen worden?

Pjotr : (schrikt) Wie ik?

Ludwig : Nee, de aflijvige, de heer Giuseppe.

Pjotr : Dat weet ik niet , vraag het hem zelf.

Ludwig : (geamuseerd) Dat heb ik geprobeerd, maar hij zegt niks .(luguber lachje) Grapje.

Mia : Ha, ha , ha..

Pjotr : We verwachten ieder ogenblik zijn tweelingbroer Antonio en die zal het wel weten.

Mia : Als ge hem cremeert, controleer dan eerst of er geen bankkaarten, waardepapieren en geld in zijn zakken zit. 't Zou jammer zijn als..

Ludwig : Ik heb al gecontroleerd mevrouw.

Mia : En?

Ludwig : (laat enveloppe zien) En verzegelde enveloppe waar opstaat “ Voor Antonio”

Pjotr : Laat eens zien?

Ludwig : Nee, nee, ik zal ze persoonlijk aan meneer Antonio overhandigen. (Steekt de enveloppe weg en laat volgende enveloppe zien) Ook nog een enveloppe met geld, allemaal briefjes van 200 en 500.

Mia : (enthousiast) Hoeveel?

Ludwig : Vele duizenden mevrouw.. oude Italiaanse lires , niks waard.

Mia : Dedju.

Ludwig : En een oude foto, met een vrouw van pakweg 50 en twee volwassen mannen van rond de 20 jaar.

Pjotr : Laat eens zien? (Ludwig geeft de foto) Dat is volgens mij Giuseppe en Antonio samen met hun moeder. (laat de foto aan Mia zien)

Mia : Da's duidelijk, amai knappe gasten. (bekijkt de foto aan de achterzijde en leest) Giuseppe e Antonio con mama. 1961.

Ludwig : Ik heb nog iets. (geeft Pjotr een krantenartikel)

Pjotr : (leest) Op 17 augustus 1996 overleed in Palermo Sofia Miracuni ,weduwe van Emilio Verdusi, Sofia was beter gekend als "Mama Miracuni" ...(laat aan Mia zien) Kijk dat is de vrouw die op de andere foto staat.

Mia : (neemt het krantenknipsel) Inderdaad.. (leest) Mama Miracuni bracht in 1961 de bekend Miracuni spaghetti met geheime kruidenmix op de markt.. Later is haar kleinschalig bedrijfje onder de leiding van haar eeneiige tweelingzonen Giuseppe en Antonio uitgegroeid tot een wereldconcern.

Pjotr : Da's straf.

Ludwig : Nog iets.(geeft nog een krantenartikel aan Pjotr.)

Pjotr : (leest)Op 2 oktober 2012 , heeft een Zwitsersfoodconcern de overnamen bevestigd , van het Italiaanse voedingsbedrijf Miracuni. Het ging hier over een miljoenen deal.

Mia : Miljoenen?

Ludwig : Euro's.

Mia : Het zal wel zijn dat Giuseppe zijn bankkaart nooit heeft geweigerd.

Pjotr : Dedju toch...Als hij nu nog een jaar geleefd had zat ik met een prachtig gerenoveerd hotel. (maakt zich kwaad tegen Mia) Mia, hoe is het toch mogelijk, ik weet niet waar uw verstand was. Waarom brengt gij in godsnaam malse muisjes mee voor Giuseppe ? Da's levensgevaarlijk voor ne mens van 75 jaar.

Mia : (maakt zich kwaad) Seffens is het nog mijn schuld dat zijn pijp uit is.

(Henri komt op de trapjes)

Ludwig : Rustig blijven, er is hier een dode in huis.

Henri : Ja een dode, maar was het nu echt nodig om hem op de gang tussen de deuren van kamer 12 en kamer 14 te leggen. Ons Henriette heeft zich bijna dood geschrokken.

Ludwig : Ik wou Giuseppe op zijn eigen kamer leggen maar dat mocht niet.

Pjotr: Natuurlijk niet , seffens komt zijn tweelingbroer en hij wil op de kamer van Giuseppe verblijven.

Henri : En aan mij wordt hier niet gedacht. Ik heb hier betaald om onze huwelijksverjaardag , waar ik al zolang naar uitkijk te vieren. Om, om nog eens, ja dat, want dat is geleden van toen we 35 jaar getrouwd waren.

Mia : Amai.

Henri : Inderdaad, toen we 40 jaar getrouwd waren zat ons Henriette met de buikgriep. En toen we 45 jaar getrouwd waren met het verschot in hare rug. En nu vandaag is het onze goudenjubilee, maar

dat feest dreigt ook verstoord te worden door een dode Italiaan. De vlam in de pijp zal wel stilaan uitdoven. (maakt zich kwaad) Geef me nondeju een borrel !!

Pjotr : Schenk mij ook een in Mia.

Mia : (schenkt borrels in) Gij ook meneer Ludwig?

Ludwig : Nee bedankt, tijdens het werk drink ik niet.

Pjotr : (helpt de borrel) Laat ze smaken Henri. Nasdrovje!!

Henri : Gezondheid! (wil drinken maar op dat moment roept Henriette.)

Henriette: (off) Henri!!

Mia : De poes roept.

Henri : Oei.

Henriette : (off) Henri Vanhuilenbroeck!! Waar zit ge weer !!? Ik wil hier weg!! Ik wil hier onmiddellijk weg!!!

Henri : (zet zijn borrel terug neer) Voilà daar hebt ge het... Is dat nu niet om te janken? Ze wil weg.. Ik kom. (loopt naar de trapjes) Ik kom poes. (draait zich om en zegt stil tegen de andere) Ik zeg wel poes maar eigenlijk is het een vervelende oude zagende kattin.

Pjotr : Misschien kunt ge ze opmonteren met Limocello.

Henri: Ik twijfel er aan of ge dan genoeg Limocello in huis gaat hebben. Maar ik zal het proberen. (af via de trapjes)

Ludwig : Ik heb compassie met die mens.

Mia : (geamuseerd) En ik begrijp zijn vrouw, vrijen als ge de buikgriep of het verschot in uwe rug hebt is niet plezant zullen.

Ludwig : Amai de buikgriep en dan... ik durf er niet aan denken.

Pjotr : (neemt Henri zijn borrel) Allee dan op de gezondheid van het goudenpaar . Nasdrovje!

Isolde : (komt binnen via de buitendeur en heeft een rouwkransje bij) Voilà, een bloementje fleurt een dode altijd een beetje op. (geeft factuur aan Ludwig) Zoals ge gevraagd hebt overwegend witte bloemen en een lint met . “ Riposa in pace..” (vraagt aan Ludwig) Wat wil dat zeggen?

Ludwig : Rust zacht.

Mia : (terzijde) Vanwege “Hotel Knotsgek” .Schoon .

Ludwig : (bekijkt de factuur) Da’s dan 127 euro voor de krans en 33 euro voor het lint.

Isolde : Samen 160 euro. Ik zal ze eens naar boven brengen. (gaat naar de trapjes, Aida komt van de trapjes heeft koffertje en een plastron in de kleuren van de Italiaanse vlag bij. Isolde laat de krans aan Aida zien) Schoon éh?

Aida : Meneer Giuseppe was gek op echte rode baccara rozen, en niet op plastieken tulpen.

Pjotr: ’t Is al goed Bertha , een krans met echte rode rozen is helemaal niet te betalen.

Isolde : (af trapjes)

Aida : Zeg meneer de begrafenisondernemer, gij hebt Giuseppe een oranje plastron aangedaan, waar trekt dat op. Da's een Italiaan éh , gene Hollander. Hier. (geeft Ludwig plastron in de kleuren van de Italiaanse vlag , groen, wit, rood) Hij stond erop om met deze plastron voor San Pedro te verschijnen en met goudenlepeltjes aan de tiramisu te beginnen.

Ludwig : (neemt de plastron) Oké geen probleem, zal vlug gebeurd zijn.

Mia : (roept hem nog achterna) Zijt voorzichtig éh.

Ludwig : (gaat af via de trapjes met luguber lachje) Ha, ha

Mia : Akelige mens.

Aida : Moet ge nu eens wat weten?

Pjotr : Wat scheelt er? Hebt ge onze Verdi terug adem ingeblazen? Of hebt ge de lotto gewonnen en gaat ge investeren in mijn hotel?

Aida : Bijna juist. Ik heb de code van het cijferslot van Giuseppe zijn koffertje gevonden.

Mia : Hoe hebt ge dat gedaan, veel geluk gehad?

Aida : Nee, logische nagedacht.

Pjotr : Gij? Nagedacht? En nu zit ge met hoofdpijn zeker?

Aida : Ha, ha... Op de Verdi zijn kamer stonden 3 flessen "Eau de cologne". Allee Keuls water

Mia : Beter gekend als 4711.

Aida : Voilà , we zijn er 4711... Dat is de cijfercombinatie. 4-7-1-1! (laat koffertje zien) Koffertje open. Goed van mij éh?

Pjotr : En wat zit er in?

Aida : (laat grote enveloppe zien) Een doos sigaren, een fles grappa,(zet sigaren en Grappa op de balie) oude partituren van Verdi muziek **een oude factuur**, een paar Italiaanse gazetten van de laatste week en een dikke bruine enveloppe.

Pjotr : Laat zien.

Aida : (geeft het koffertje aan Pjotr)

Pjotr : (opent de bruine enveloppe en haalt er een pak briefjes van 100 en 200 euro uit.) Amai.

Mia : Hoeveel is het?

Pjotr : Niet zo veel.

Aida : (neemt de enveloppe) Niet zoveel? Het is 9600 Euro , 25% vindingsloon voor mij, dat is 2400 €.

Pjotr : Vergeet het Bertha. (neemt 400 €) De kosten van de bloemen, vierhonderd euro neem ik al.

Aida : Vierhonderd € voor een tros plastieken tulpen?

Pjotr : Bloemen, en vooral rouwkransen zijn duur.

Aida : Vierhonderd euro !!?

Pjotr : Inderdaad. (gaat met het geld achter de toog) En Giuseppe moet dat etentje van gisterenavond nog betalen.. Gastronomische diner voor vier personen, is 260 €.

Aida: 260€!!?

Pjotr : Per persoon, dus maal 4 is samen 1040 €.

Aida : 1040 € !!? Voor een doos vissoep, vier kippenbillen met pepersaus ,4 bollen knoflook en 2 pakken Miracuni spaghetti?

Mia : En tiramisu als nagerecht.

Aida : Ja , een potje van 0,49 eurocent uit de Aldi.

Pjotr : Ge vergeet de champagne.

Aida : Ge bedoelt cava.

Pjotr :Champagne, de aangepaste wijnen , koffie en een fles wodka.

Aida : Afzetters!

Pjotr : We gaan hem een schoon begrafenis geven.

Mia : Met muziek van Verdi.

Aida : Zal ik het slavenkoor zingen. (haalt zakdoek uit en zwaait ermee als ze zingt.. zoals in La connemara.) La , la la la la....

Antonio : (komt tijdens het zingen op via buitendeur , wordt door dezelfde acteur als Giuseppe gespeeld , blijft aan de deur staan, draagt een wit kostuum en zwarte sjaal, heeft bloemstuk met rode rozen bij... Aida heeft hem niet gezien ,zingt en zwaait verder met haar zakdoek. Mia probeert Aida met gebaren duidelijk te maken dat Antonio er is... Als ze Antonio ziet gaat haar zingen over in huilen en gebruikt ze haar zakdoek om haar tranen af te vegen.)

Antonio : Zoveel verdriet Aida?

Aida : 't Is niet te doen, 't Is niet te doen. (snikkend) Ik ben er kapot van signor Antonio. (omhelst Antonio kust hem en hangt rond zijn hals)

Antonio : Si, si, ik zie het.

Mia : (al jankend) Ik ook, ik ben er ook kapot van..(komt bij Antonio duwt Aida weg en kust hem) Mijn oprechte deelneming. Oooh jij lijkt toch echt als tweedruppels water op Giuseppe.

Aida : Signor Antonio ruikt wel beter.

Antonio : (spuit met parfum in zijn hals) Giorgio Armani, Acqua di Gio.

Aida : (ruikt) Amai , da's gene kak.

Pjotr : (condoleert Antonio) Heel veel sterkte , met dit jammerlijk en vooral kostbaar verlies.

Antonio : Hoe is het gebeurd?

Mia : Gestikt in een mals muisje.

Aida : Hij is altijd gek geweest op muisjes, éh Mia? Maar dat laatste was iets te mals en is zijne dood geworden.

Antonio : Che cosa? Wat liefd?

Pjotr : (neemt achter de balie een zakje zwarte kababbels en een zakje malse muisjes) Uw broer was gek op zwarte kababbels en malse muisje.

Antonio : Si si.. (neemt een mals muisje) Topolinos , lekker.

Aida : Zijt voorzichtig Antonio,(jankt gemaakt) twee doden zou van het goede teveel zijn. Euh.. ik bedoel dat kan mijn verdriet niet aan.

Isolde : (komt van de trapjes, met ernstig gezicht) Ge kunt de overledene een laatstegroet komen brengen.

Henriette : (komt op de trapjes , met veel kabaal, gevolgd door Henri en roept) Ik wil naar huis Henri, ik blijf geen minuut meer in dit funerarium.

Henri : Maar alles is betaald poes, en we vieren vandaag onze goudenjubilee .Ik zal vragen of ze ons een andere kamer geven.

Henriette: Voor mij op, we gaan naar huis!! (Henri komt sleurend met valies van de trapjes)

Pjotr : Rustig mevrouw Vanhuilenbroeck.. (schenkt limonadeglas vol Limocello) Eens diep ademhalen en drink dan rustig een glas...

Antonio : La salute in una bottiglia. Delizioso!

Henri : Ja poes , ge gaat er u veel beter bij voelen.

Henriette: Ik wil naar huis !! (neemt het glas en drinkt het snel uit)

Pjotr : Voilà dat is flink .Rustig, ik heb de oplossing. (geeft haar de fles Limocello) Ge kunt uw verblijf, zonder bijbetalen, op onze luxueuze kamer zeven, met bubbelbad verderzetten.

Isolde : Ja, wij hebben ze jammerlijk genoeg voorlopig niet meer nodig.

Henriette: Zonder bijbetalen?

Pjotr : Natuurlijk.. Aida ga even met de Huilenbroecks mee.

Henri : Vanhuilenbroeck , met ck.

Aida : Vanachter. (gaat naar de trapjes) Kom madame, voor mij op Henri. (Aida , Henriette en Henri sleurt de zware valies terug de trapjes op.)

Antonio: Amai, madame maak viele ambrassa.

Pjotr : De limocello gaat haar zeemzoet maken.

Antonio : Si, si.

Isolde : Ik zal aangepaste muziek opzetten.(zet achter de balie , zacht het requiem van Verdi op.) Als ge mij dan wilt volgen. (Isolde, gevolgd door Pjotr, Mia en Antonio af via de trapjes)

Aida : (komt kamer zeven binnen, gevolgd door Henriette met de fles Limocello. Henri komt op met de koffers .) En wat vindt ge er van? Schoon éh! Prima bed, ik zal seffens proper lakens leggen. Ideaal bed om ne jubilee in te vieren. En hier is de minibar..(gaat naar de badkamer gevolgd door Henriette. Doet de deur open.) En dit is de luxueuze badkamer met bubbelbad voor twee personen.. Bubbel, bubbel...

Henri : Da's wat we nodig hebben, bubbels, bubbels. Eh poes?

Henriette : Zwijg eens even Henri!! (zet de limocello op het nachtkastje)

Henri : Da's zeker poes.

Aida : Zo een bubbelbad is fantastisch , als ge daar inligt weet ge echt niet meer waar uwe voorkant of uwen achterkant is. Zeker eens proberen poes.. euh mevrouw.

Henriette : Dat zal ik nog wel zien.

Aida : 't Is zalig.. Ik zal u eens uitleggen hoe dat spul marcheert.. Kom. (Aida en Henriette af in de badkamer..)

(We horen achter de scène het "Requiem van Verdi")

Henri : Amai ik ben stik kapot door dat gesleep met die valies. (ontdekt de rabarberwijn drinkt er een slok van) Bah, wat ne zure bazaar is dat. Foei toch. (kijkt in de minibar) Gelukkig is er nog andere drank. Amai, champagne, wodka, gin,.. ik geraak hier steeds dichterbij de bron. Hopelijk geraakt Henriette wat opgewarmd in het bubbelbad,(neemt de limocello, zegt tegen de fles) en daarna zult gij het werk moeten doen.(gaat op het bed liggen)

Aida : (komt uit de badkamer) Voilà.. Het ziet er veelbelovend uit voor u meneer Henri. Ze laat het bad al vollopen.

Henri : Geweldig, merci, zou het dan toch nog eens gaan lukken?

Aida : Blijven proberen.

Henri: Ja.. (wijst op de minibar) En die drank hier, daar mogen we gratis van drinken ?

Aida : Euh.. normaal niet, maar als gij als man van de accijnzen de Pjotr nog wat meer onder druk zet, gaat dat lukken.

Henri : Natuurlijk gaat dat lukken.

Aida : Ik zal u wel helpen. (steekt haar hand uit voor een fooi)

Henri : Prima. (Henri schudt haar hand) Merci.

Aida : (kijkt in haar hand) 't Is precies crisis voor iedereen.

(aan de balie)

Johnny : (komt via de buitendeur binnen) Bertha.. Bertha!! Waar zit hier al dat volk? Oei, oei die oude Italiaan heeft zijne favorieten muziek weer opstaan. Bertha!!

Aida : Oei...Toch nog vlug iets bijverdienen. (steekt haar duim omhoog) Ik duim voor u meneer Henri. (gaat af en komt via de trapjes terug aan de balie.) Ah de Johnny.

Johnny : Ja schat, ik heb niet veel tijd. Is de kust vrij?

Aida : De kust, ja,ja.

Johnny : (geeft haar 20€) Hier 20€ en ik blijf maar driekwartier. Kamer 14 als het kan.

Aida : Kamer 14 is bezet. Kamer 11, is nog vrij.

Johnny : Oké dan , ik moet het ijzer smeden als het heet is.

Aida : En is het heet?

Johnny : (geamuseerd) Ik denk het wel. (gaat in de buitendeur staan doet teken en roept) Kom maar langs achter, schatje. (terug binnen tegen Aida) Ze wil niet gezien worden.

Aida: (kijkt door het venster) Och god Johnny dat is er één van.. Amai! Ik vind dat ze gezien mag worden.

Johnny : (doet teken naar buiten) Ja langs daar poesy.

Aida : Allee vooruit dan, vlug, naar kamer 11, dat is schuin tegenover kamer 14.

Johnny : Yes.. En kunt ge aub aan die Italiaan vragen of hij zijne begrafenis muziek wil afzetten. Precies of hier iemand dood is. (af via de trapjes)

Aida : (geamuseerd) Volgens mij gaat hij binnen de 5 seconden terug zijn. (telt) Een, twee, drie , vier..

Johnny : (We horen een schreeuw van Johnny.)

Aida : Voilà. (begint te lachen)

Ludwig : (off) Stilte! Asjeblieft zeg.

Johnny :(komt helemaal van zijn melk op de trapjes) Daar ligt, daar ligt, er ligt daar iemand met zes brandende kaarsen rond zich en krans rode rozen op zijne buik.

Aida : Oei.

Johnny : Bruuuuuuh. Sinds wanneer is dat hier een funerarium? (vlucht buiten)

Aida : (loopt hem achterna) Johnny wacht , ge krijgt uw 20 € terug zullen.

Johnny : (komt in de deuropening) Mij ziet ge hier nooit meer. Nooit! (roept) Kom schat...we zijn hier weg.

(Off.. Vrouwenstem : Mijn goesting is over.)

Johnny : (Off) Zijt gerust de mijne ook.

Aida : Da's straf.. Johnny zijn goesting weg.. Het drinkgeld dat ik van de Verdi soms kreeg weg , de bijverdienste die ik van de Johnny had, weg. Ik zal iets moeten verzinnen om de armoedegrens te ontlopen. (gaat de keuken in.)

(op kamer 7)

Henri : (doet zich tegoed aan de drank uit de minibar en spuit na elke slok spray in zijn mond) Da's zeker 15 jaar geleden dat ik nog Gin heb geproefd.

Henriette: (roept vanuit de badkamer) Vanhuilenbroeck!!

Henri: Ja poes. (spuit vlug met spray in zijn mond)

Henriette : Breng me die fles vitaminen eens. Ik heb precies ne kriebel in mijn keel.

Henri : La salute in una...euh.. flessa(enthousiast) Da' s zeker dat...Komt in orde poes.. Komt in orde . (neemt de fles limocello en giet er een scheut Gin bij.) Ik kom poes.. Een beetje extra alcohol

zal haar laagdrukgebied sneller uit elkaar drijven en laten overgaan in een zinderende hittegolf. (geniet ervan.. loopt vrolijk met de fles naar de badkamer.) Ik kom eraan éh poes. Ik kom eraan!!

Henriette : (roept , doet de badkamerdeur open op een kier en we zien alleen haar blote arm) Stop!! Niet binnenkomen éh...Ik heb niks aan.

Henri : Ja maar ..

Henriette : Hier met die fles.

Henri : Ja poes. (geeft haar de fles)

Henriette: (haar arm verdwijnt terug en de badkamerdeur gaat dicht.)

Henri : Ik zat in de goede richting , maar nog even geduld , eerste de alcohol zijn werk laten doet. Rustig afwachten dus, u rustig voorbereiden Henri.(zoekt in zijn valiesje, vindt een oranje hemd met lange slip en trekt het aan) Mijn trouwhemd ,50 jaar oud maar het past me nog steeds. (vindt de horloge van Ludwig op het nachtkastje en doet ze aan) Schoon horloge...(doet zijn schoenen en sokken uit.. trekt zijn broek uit en staat in boxershort.. neemt broek uit zijn valies , bekijkt ze) Die is me precies toch te klein geworden. Maar da's niet erg. (gaat voor de spiegel staan) Ik ben er helemaal klaar voor, en nu wachten op Arme Joe. (gaat op het bed liggen.. het licht minderen in kamer 7)

(aan de balie)

Pjotr : (komt op de trapjes en roept) Aida.

Aida : (komt uit de keuken) Wat scheelt er?

Pjotr : Wie was die lawaaimaker zojuist op de gang?

Aida : Euh .. dat, dat was de kerel die de meterstand van het water kwam opnemen. Amai die mens was geschrokken van euh, hij komt volgende week terug.

Pjotr : Ah ja , en hebt ge de Vanhuilenbroeck 's geïnstalleerd op kamer zeven?

Aida : Ja zullen.

Pjotr : En zijn ze content?

Aida : En of, poes ligt al in het bubbelbad en de pantoffelheld heeft de minibar al ontdekt en gezien dat gij van goedkopen cava dure champagne maakt . Volgens de accijnzen is dat strafbaar , zegt hij.

Pjotr : De accijnzen moeten dat niet weten.

Aida: Nee, nee.. Hij heeft ook beloofd dat hij gaat zwijgen, ten minsten als hij gratis van de minibar mag genieten.

Pjotr : Gratis !!?

Aida : De accijnzen zijn niet mals Pjotr ,en als ge al uw gefoefel met een beetje drank ongestraft kunt laten, zult ge Henri een gratis borreltje moeten gunnen.

Antonio : (komt gevolgd door Ludwig en Mia van de trapjes.. snotterend .. Mio fratello è morto.

Pjotr : (snotterend)

Aida : Si, si.

Pjotr : (tegen Pjotr) Wat zei hij?

Aida: (snottert mee) Dat zijn broer dood is. (neemt zakdoek en snottert er even in , en geeft de zakdoek aan Mia die er ook haar neus in snuit en haar tranen afveegt.. Mia geeft de zakdoek verder aan Antonio.)

Antonio : Ik zal mio fratello, mijne broeder Giuseppe missen. (snuit er hard zijn neus in en geeft hem terug aan Aida) Grazie per il fazzoletto.

Pjotr : Wat zei hij?

Mia : Dat hij blij was met de zakdoek.

Pjotr : Aaah.

Aida : (geeft hem aan Pjotr) Wilt gij hem ook eens gebruiken?

Pjotr : (neemt hem, wil hem gebruiken, bedenkt zich en gooit hem dan weg) Baah.

Mia : Zouden we nu een borrel drinken?

Antonio : Si, si. Ne borrels.

Aida : Hij kent precies toch meer Vlaams dan dat ik dacht.

Antonio : (telt de personen) Uno, due, tre, quattro ,cinque, vijf borrelen de Grappa. (neemt de fles Grappa die op te balie staat)

Aida : (gaat achter de balie gevolgd door Mia, zetten vijf borrels op de balie en schenken ze vol.)

(op kamer zeven.)

Henri : (Henri ligt op bed steekt zijn hoofd omhoog en ruikt.) Waarschijnlijk beroepsmisvorming.. maar ik ruik....Ja, ja , mijn neuslaat me niet in de steek.. (komt van het bed gaat snuffelend de kamer buiten , is al een beetje dronken, en verschijnt op de trapjes in lang oranje hemd , op blote voeten)

Pjotr : (geeft de borrels aan Antonio en Ludwig)

Ludwig : Nee voor mij geen borrel ik drink niet tijdens het werk.

Henri : (komt van de trapjes ,neemt de borrel van Ludwig) Geen probleem ik ben op pensioen. Schol. Prima spul. (neemt de sigaren, steekt er één van in zijn mond en presenteert de andere ook een sigaar, niemand neemt een sigaar en Henri gaat met de sigaren af via de trapjes. De andere kijken verwonderd en in stilte toe)

Antonio : Wie was dat?

Ludwig : Zijn gezicht komt me bekend voor.

Aida : Dat was Harry.

Antonio : Harry? Hari Krishna?

Aida : Voilà we zijn er.

Pjotr : Niks van aantrekken.

Mia : Nee. (heft de borrel) Laten we drinken op de gezondheid van signor Giuseppe! Euh ik bedoel we drinken op zijn mooi en rijk leven.

Pjotr : Nasdrovje!

Mia : Schol!

Antonio : Salute!

Ludwig : (plechtig) Hij ruste in vrede.

Aida : Amen.

Ludwig : Ik heb nog iets voor u signor Antonio.

(Ludwig geeft Antonio een enveloppe en ze gaan samen aan het tafeltje zitten , Antonio begint in stilte te lezen)

(op kamer zeven)

Henri : (komt op kamer zeven , gaat naar de badkamer en roept) Ik ben er klaar voor poes.

Henriette: (vanuit de badkamer) Niet binnenkomen éh, ik kom seffens!

Henri : Oké poes, ik wacht. Ik sta op wacht , ik wacht op jou , ik wacht begot al 15 jaar!!. Maar nu ,hi, hi voel ik dat het in orde komt. (drinkt nog eens aan een fles, spuit spray in zijn mond, kijkt door het sleutelgat van de badkamerdeur.)

Isolde : (komt kamer zeven binnen) Ik heb mijn handtas hier nog...

Henri : Hey Poesy.. (draait zich om) ik ben er klaar voor.

Isolde : (vlucht krijsend weg) Viezerik!

Henri : Maar allee nu, zie ik er niet proper uit? (gaat op het bed liggen)

(aan de receptie)

Isolde : (komt op de trapje) Op kamer zeven, op kamer zeven zit.. staat..

Aida : We weten het, ene met een oranje hemd aan?

Isolde : Ja.

Aida : Hij is niet gevaarlijk. (geeft haar een borrel) Hier drink iets , dat helpt.

Isolde : Merci. (drinkt)

(Antonio en Ludwig zitten aan tafeltje, de andere kijken toe)

Antonio : (leest het testament van Giuseppe) Mijne broer Giuseppe wil begraaft worden in Palermo Italië.

Ludwig : Italië?

Antonio : Kunt gij zorgen voor de begravingen.

Ludwig : Geen probleem, maar dat gaat wel een pak geld kosten.

Antonio : Geld gene problema... (geeft het testament aan Mia) Kunt gij misschien lees, ik lees niet zo gemakkelijk de Vlaams.

Mia : Si, si. (leest) Als ik mijne adem helemaal heb geblazen uit, zou ik het fijn vinden als mijn vrienden op mijne begraafing in Palermo aanwezig zijn.

Aida : Amai.

Mia : (leest verder) Ik geef wel gene koffietafel.

Aida : Hela, helemaal naar Palermo gaan en dan nog geen zjat koffie krijgen.. Dan ga ik niet.. Scherpe pin.

Mia : (leest) Geen koffietafel, maar wel ne groot feest, met vino, limocello, grappa, pizza's, pasta 's, en tiramisu met de gouden lepels. Antonio mijne broeder zal voor de reis met de vliegmaschine zorgen, Er zit 9600 € in de andere enveloppe om de tickets te betalen.

Aida : , Wat zei ik ,9600 €.

Antonio : Waar is die enveloppe?

Pjotr : (neemt ze vlug achter de balie, stopt er het geld dat hij er uit had genomen terug in.)

Aida : (heeft er plezier in)

Pjotr : (geeft de enveloppe aan Antonio) Hier is ze.

Antonio : (neemt ze) Grazie.

Mia: (leest) Daarna kunnen mijne vrienden nog twee weken vakantie nemen, all-in in de buitenverblijf van de familie Verdusi.

Aida : (begint te snotteren) 't Was eigenlijk ne goeie mens, ik zal toch maar naar zijn begrafenis gaan. Hij verdiend dat.

Isolde : En Ludwig en ik zullen moeten meegaan.

Ludwig : A ja , wie gaat hem anders begraven?

Pjotr : Dat zijn dus vijf tickets naar Palermo.

Antonio : Komt oké.

Mia : (leest verder) Oei, oei.. Pjotr misschien best dat gij dit verder leest, (begint te snotteren) Ik word té emotioneel. (geeft brief aan Pjotr)

Pjotr: (leest) Uit dankbaarheid voor de goede zorg die ik hier ontving en omdat de familie Verdusi toch al heel wat renovatiewerken betaald heeft vraag ik aan mijn tweelingenbroer Antonio dat hij met het Miracuni kapitaal hotel Verdi koopt en het verder helemaal laat renoveren.

Antonio : Komt oké.

Pjotr : (leest) Pjotr blijft de baas. Aida wordt hoofd van het keuken en het onderhoudspersoneel en Violetta hoofd van de administratie en marketing.

Aida : Ik wordt hoofd van...

Pjotr : (leest verder) Graag zou ik hebben dat Aida en Violetta , iedere dag samen , voor mijn foto een aria van Verdi zouden playbacken. Want zingen kunnen ze niet.

Aida : Vraag eens of we dan onze push-up en ons openkleedje moeten aan doen.

Antonio : Natuurlijk.

Mia : 't Was toch ne goeie mens éh.

Pjotr : (begint te snotteren) Dat pakt mij.(geeft de brief aan Aida)

Aida : (neemt de brief) Kom slapjanus niet blètten. (leest) Ik vraag ook aan Antonio dat hij ne bedrijf zal oprichten, met ons kapitaal, waar de Pjotrwodka en de Verdi limocello zal gefabriceerd worden. En alzo op een legale manier op de internationale markt wordt verkocht .. De aandelen van dit bedrijf zullen gelijk verdeelt worden onder mijn broer Antonio, Pjotr , Violetta en Aida. (snotterend en blèttend) Met een goede reclamecampagne zal dit bedrijf snel uitgroeien tot een wereldconcern.

Antonio : Komt oké.

Aida : (tegen Pjotr) Zoudt gij die plastieken tulpen niet in de container gooien en hem toch maar ne boeket met 75 baccara rozen kopen.

Pjotr : Komt oké. (snotterend) Kom we gaan even merci zeggen tegen Giuseppe . Daar gaat hij blij mee zijn. (gaat af via de trapjes.)

Mia : Wat een doorgoede, brave, eerlijke en lieve mens.

Aida : Ja... Ik ga hem heilig laten verklaren. (Aida en Mia af via de trapjes)

Antonio : (tegen Ludwig en Isolde) En gij, met uw tweetjes mogen ook 14 dagen op vakantie in Palermo. All-in. Ik hoop dat ge er zult genieten. (af via de trapjes)

Isolde : Komt oké signor. (bij Ludwig) Wat denkt ge “ Kwikstaartje”?

Ludwig : Komt oké chrysantje. (kussen elkaar vurig)

Isolde : Als we in Italië zijn voor die begrafenis kunnen we de pastoor ook vragen om ons te trouwen.

Ludwig : Trouwen? In Palermo?

Isolde : Wilt ge niet?

Ludwig : Jawel , jawel ...

Isolde : Romantische.

Ludwig : Maar wat gaat ons mama daar van zeggen ?

Isolde : We nemen heel de familie De Vuist mee.

Ludwig : (geamuseerd) Prima , en we laten in de gazet zetten dat het verboden is om de eerste 14 dagen dood te gaan...(roept) Antonio kunt gij nog 11 vliegtickets naar Palermo regelen.

Antonio : (laat zijn hoofd aan de trapjes zien) 11!!? Gene problema..

Ludwig : Komt oké!?

Antonio : Komt oké!(verdwijnt terug)

Isolde : Voilà da's geregeld. (kussen elkaar)

(kamer zeven) Henri : (licht aan op kamer zeven) (ligt op bed in zijn oranje hemd.. en snurkt.)

Henriette : (komt in badjas, met netkousen uit de badkamer, ze heeft een lege limocello fles bij, is zat en zingt "Arme Joe." terwijl ze sensueel haar netkousen laat zien)

De sportwagens raasden voorbij.

De snelste van al dat was hij.

Een noodlot bracht hem van de baan.

Net toen hij zijn record wou verslaaaaaaaan.

(heft de snurkende Henri zijn hemd even op en zingt verder) Arme Joe, Arme Joe, geen geluk voor jou, arme Joe.. ocharm Joeke..(schudt aan Henri) Amai Dat ziet er niet goed uit... Helaba Riksche , helaba , ik ben er helemaal klaar voor... wat is ervan? Moment suprême we vieren vandaag onze gouden jubilee, met alles erop en zo weinig mogelijk aan..... (neemt een blauw pil op het nachtkastje) Nu heeft die van accasijnen zijn blauw pilletje nog niet ingenomen. (Schudt nog eens aan hem) Helaba Riksche 't is de moment éh.

Henri : (komt rechtzitten) Niet zagen wicht , vandaag niet, ik heb koppijn!!

Henriette : Ik heb geen koppijn. .. Vooruit wakker worden. (gaat naast hem zitten)

Henri : (staat op) Ik denk dat ik met de buikgriep zit. (loopt de badkamer binnen)

Henriette : Hela ventjes, zo gemakkelijk komt gij er niet vanaf. (loopt hem achterna) (off) Kom hier Vanhuilenbroeck. Ik ga u pakken!

Henri : (off) Help, help.. he he oei oei.. Help!!

(Ludwig en Isolde aan de balie)

Isolde : Hoorde ik daar iemand om hulp roepen. (loopt samen met Ludwig de trapjes op kamer zeven binnen.)

Henri : (off) Oei, oei.

Ludwig : Wat scheelt er?

Henri : (off) Amai poes, amai.

(we horen de horloge piepen)

Isolde : Hij heeft ook zo een piephorloge, en hij zit al in 't rood.

Henriette : (off) Wat is dat?

Henri : (off) Alarm, alarm mijne hartslag, is 121.

Isolde : (neemt de fles rabarberwijn, steekt ze de badkamer binnen) Drink ne slok rabarberwijn, vlug. Hier is de fles.

Henri : (off) Merci. (het gepiep stopt)

Henriette :(off) Da' beter, kom hier Rikky, ik ga u....

Henri : (off) Oei, oei poes. Amaaaaaai. (zingt) Met de vlam in de pijp.....

(Pjotr, Mia , Aida en Antonio komen ook op kamer zeven.)

Pjotr : Alles oké hier? (we horen Henri zingen)

Isolde : Zo te horen wel.

Henriette : (off) Vooraleer we verder doen wil ik nog een fles “La salute in una bottiglia” Rikky.

Henri : (off) Oké poesy.

Aida : (neemt vlug een fles limocello uit de minibar en gaat ermee aan de badkamerdeur staan.)

Henri : (komt in de badkamerdeur, in zijn oranje helm en verwilderde haren) Oei, we hebben bezoek.

Mia : Ja maar we gaan niet blijven zullen.

Aida : (geeft hem de fles) Hier.

Henri : Ik ben ons Henriette hare rug aan het wassen.(pinkt oogjes)

Antonio : Geniet ervan signor Vandenhullendebroeck.

Henri : Vanhuilenbroeck.

Henriette : (roept off) Henri!! Als nu niet komt zult ge moeten wachten tot onze diamantenbruiloft.

Aida : En dat is pas binnen 10 jaar.

Henri : Oei..

Antonio : Presto, avanti, presto..

Henri : Wat zei hij?

Allen samen : Vooruit met de geit.

Henriette : (laat haar hoofd zien aan de badkamerdeur) Vanhuilenbroeck !! Ik tel tot drie.. één...

Henri : Ik kom poes.. (af badkamer) (off) Ik ben er poes...

(we horen het alarm van de horloge en de muziek van Arme Joe van Noordkaap, de andere zingen mee terwijl het doek valt.)

Doek